

AQUAE

Número 54 - Juny 2016

Revista Municipal de CALDES DE MALAVELLA

Troben un nou tapir al Camp dels Ninots

Nit de Campions, un reconeixement a les entitats esportives
Pàg 8

Llegeix els relats guanyadors del Premi de Microliteratura
Pàg 30

Joaquim Carbó: entrevistem un dels caldens més il·lustres
Pàg 24

Saps que Franciac va ser independent durant un anys?
Pàg 21

caldes.cat

PUNTAASSESSOR Immobiliària
Empreses
Jurídic

Casa llogada, casa protegida

Amb nosaltres podeu llogar la vostra llar amb tota seguretat.

Us trobarem el millor llogater

Recerca i Selecció del Llogater
Anàlisi de Solvència i Viabilitat
Elaboració del Contracte
Garantia de Desnonament
Garantim el cobrament puntual

Immobiliària

- Compra-Venda
- Lloguer
- Taxacions
- Gestió Patrimonis
- Impostos no Residents
- Hipoteques
- Supressió clàusules sòl
- Assegurances

Advocats

- Laboral i Seguretat Social:
Acomiadaments i invalideses
- Civil:
Separacions i desnonaments
- Penal
- Herències i testaments
- Reclamació i negociació
de deutes: fitxers ASNEF
- Tràfic: multes, vehicles

Empreses

- Constitució d'empreses
- IVA - IRPF
- Impost de societats
- Comptabilitats
- Rendes
- Nòmines
- Seguretat Social
- Prevenció Riscos Laborals
- Assegurances

ADVOCATS · ECONOMISTES · GRADUATS SOCIALS · API

C/Vall-Ilobera, 33 · 17455 Caldes de Malavella · Tel. 972 47 28 91

www.caldes.cat

Editorial

AQUAE

Revista municipal de Caldes de Malavella, de periodicitat trimestral i amb un tiratge de 1.700 exemplars GRATUÏTS.

Dipòsit legal:
B-35.961/01

Edita:

Ajuntament de Caldes de Malavella, C/Vall-Ilobera, s/n, 17455 Caldes de Malavella (La Selva).

Telèfon:
972 470 005

Direcció:

Regidoria de Comunicació de Caldes de Malavella

Coordinació:

Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65

aquae@caldesdemalavella.cat

Consell de redacció:

Mercè Rossell, Albert Torrent, Xavier Amores, Feluca Díaz, Mònica Boixader, Antoni Mas, Carmen Duran i Maria Vidal.

Han col·laborat en aquest número:

Ramon Torrent, David del Rio, Marc Martínez i l'equip d'infermeria del CAP Caldes.

Disseny i maquetació:

Xavi Amores Gabriel

Agraïments:

Entitats culturals, esportives, escoles, instituts i AMPES.

Fotos:

Albert Torrent i Amagat
Tel. 627 88 77 65

info@alberttorrent.cat

Contacte per suggeriments i

lliurament de material:

aquae@caldesdemalavella.cat

Impressió:

Anman Gràfiques del Vallès, SL

Nota:

La revista Aquae no comparteix necessàriament les opinions que es publiquen a la Tribuna Oberta, i en els espais dels col·laboradors, de patrocinadors o de les entitats

Hi col·labora:

Diputació de Girona

2016, o com sumar un any més

D'un èxit musical de Broadway, vaig sentir la lletra en la qual els cantants preguntaven: "Com es pot mesurar un any? En dies, en nits, en plors, en somriures, en dolors, en plaers..."

Com es pot mesurar un any més? Amb el que hem après, amb el que hem oblidat, amb el que hem canviat, amb el que hem planificat fer... La resposta segurament dependrà de com sigui la nostra forma de ser o de com es trobi el nostre estat d'ànim. Com també el fet d'adoptar la idea que la vida és una línia desitjablement rectilínia quan en realitat és plena de ziga-zagues. O que és més aviat circular de manera que un final porta a un inici.

Parlant de conceptes que tenen a veure amb el pas del temps, si ens parem a pensar-hi, expressions com la màxima tan utilitzada com és "perdre el tren", denota una gran càrrega plena de prejudicis, d'apatia i malenconia, una gran falta d'estímul i de motivació. Cal mantenir bé els reflexos per adaptar-se als canvis permanents i a les anomenades "pèrdues necessàries" que so-

len suposar canviar el pas per poder fer un salt cap endavant.

Tant en la nostra pròpia vida com en la vida social, la vida municipal o en la política de més alta volada, el depassar del temps es pot viure d'infinites maneres tal i com ho hem viscut recentment de forma molt intensa en la nostra estimada Catalunya. Anant per feina, escrivint capítols nous, buscant noves perspectives... En definitiva construint i sumant. Mai restant, excloent, vetant, condicionant, intransigent.

A Caldes també creiem en els projectes i per això en tenim, per avançar. No es poden ignorar els desafiaments que ens portarien a anar vegetant. Cal afrontar les oportunitats que ens portaran als petits triomfs de veure els projectes realitzats.

I quina millor manera per acabar que fent-ho també amb música, no fos que ens passés el que en Joaquín Sabina ens canta en una cançó seva... "¿Quién me ha robado el mes de abril?". Perquè, qui no ha tingut la sensació alguna vegada a la vida que algun "lladre" li ha fet perdre el temps? ■

Mercè Rossell i Rius

Regidora de Promoció del Turisme, Cultura i Patrimoni Històric

ARI, UN PROJECTE SOLIDARI AL VOLTANT DE LA LEUCÈMIA

Des de Can Solà Gros II, al carrer Colera, a baix de tot a la dreta surt un rial - caminet que s'endinsa dins el bosc. Allà podreu veure aquest arbre de la foto. Ha crescut en forma d'arc i està ple de branquetes i de fulles. És d'allò més original i alhora bonic.

Si us hi fixeu veureu que la samarreta de la foto és solidària. És la samarreta del projecte ARI (Assistència Recerca Intensiva per la leucèmia). Només val 10 € i la podeu demanar a <http://shopping-lavanguardia-proyecto-ari.htm>.

El projecte ARI pretén avançar en nous programes a domicili, obrir l'hospital de dia a les nits i caps de setmana i crear un nou espai d'estada reduïda. Actualment, en nits i caps de setmana el servei d'urgència general és l'única opció d'assistència per als malalts de leucèmia.

Aquest tipus d'atenció continuada, intensiva i personalitzada dia i nit, reduirà les incidències i l'exposició a infeccions i millorarà l'apoderament del malalt.

Tal i com diu el lema, "enrotlla't"! Amb un gra de sorra de cadascú, farem una platja sencera.

Carmen Jover de Xumetra

NORMATIVA: L'apartat Tribuna Oberta dona veu als caldens que vulguin donar el seu punt de vista sobre qualsevol qüestió. Segons el reglament intern, no s'acceptaran escrits que difamin i que no respectin les normes de convivència. També en queden exclosos els partits polítics, que tenen el BIM com a via d'expressió. Tampoc no s'acceptaran textos de confrontació entre dues parts ja que l'Aquae no és una eina d'altaveu ni de resolució de conflictes. Els escrits no superaran les 300 paraules. Els interessats a participar-hi cal que ens enviïn els textos a aquae@caldesdemalavella.cat i que ens facilitin el nom, cognoms i el DNI.

Troben un nou esquelet sencer de tapir al Camp dels Ninots

L'equip de l'IPHES (Institut Català de Paleoecologia Humana i Evolució Social) ha trobat un nou esquelet de tapir d'uns 3,1 milions d'anys d'antiguitat en el Camp dels Ninots. Una nova troballa que no fa res més que reafirmar el caràcter excepcional d'aquest jaciment.

Fòssil de l'esquelet de tapir trobat enguany

El nou fòssil de tapir fa 1'80 metres de llarg, 1,30 metres d'alçada i uns 250 quilograms de pes. El fet més destacable és que es tracta d'un individu juvenil. El fet que els animals trobats fins ara tinguin diferents edats i que no mostrin signes d'haver estat atacats per depredadors consolida la hipòtesi que van morir de manera sobtada, inesperada i tràgica, segurament a causa d'una emanació de gas del volcà.

MOLTS FÒSSILS I MOLTA INFORMACIÓ

El Camp dels Ninots concentra el 70% dels fòssils mundials de l'espècie de tapir *Tapirus arvernensis* però, a més d'això, és l'únic que en conserva els esquelets sencers, en posició anatòmica i en un estat excepcional. A part de tapirs, en els més de 10 anys d'excavacions s'hi han trobat fòssils de bòvids i de rinoceronts i molts altres petits invertebrats (tortugues, granotes, ofegabous,

tritons palmats, peixos ocells...). Gran part d'ells tenien un molt bon estat de conservació. També s'hi han trobat moltes empremtes de fulles i fruits de plantes i de pol·len. Això més altres proves físiques i geològiques que s'hi han fet estan permetent conèixer l'origen del volcà, el procés de creació de l'estany, el seu ompliment amb sediments i les condicions ambientals que hi havia fa uns 3,1 milions d'anys a la Mediterrània. Estem parlant d'un clima subtropical, més humit, plujós i amb temperatures relativament suaus durant tot l'any. Els boscos predominants eren els de llorer (laurisilva) però també hi havia alzines, grèvols i noguers. A prop de l'estany hi havia boscos de ribera com pollancre, salzes, verns... Aquestes condicions es calcula que van canviar fa entre 2,8 i 2,5 milions amb un canvi climàtic que va portar el clima mediterrani que tenim actualment en aquesta zona.

L'EQUIP DE L'EXCAVACIÓ

Enguany, les excavacions s'han fet entre el maig i inicis de juny. Hi han intervingut una dotzena de persones, entre alumnat del Màster *Erasmus Mundus* en Arqueologia del Quaternari i Evolució Humana, que s'imparteix a la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona, i personal investigador procedent d'universitats i centres de recerca nacionals i internacionals. Durant i després de l'excavació s'estan fent treballs transdisciplinars amb paleontòlegs, arqueòlegs, geòlegs i biòlegs. Les tasques d'aquest projecte de recerca han estat dirigides pels caldens Bruno Gómez i Gerard Campeny.

INAUGURACIÓ DE L'ITINERARI SENYALITZAT

Aprofitant les excavacions d'enguany, el dissabte 21 de maig es va fer la inauguració de l'itinerari senyalitzat del Camp dels Ninots, que permetrà als visitants fer el recorregut durant tot l'any i conèixer

ELECTRODOMÈSTICS INSTAL·LACIONS ALDA

C/ Barcelona, 24 - Caldes de Malavella

Tel. 626 33 59 28 · 649 37 06 70

instal.lacionsalda@gmail.com

> Explicacions de Bruno Gómez davant d'uns dels plafons
> La recuperació del fòssil vol un reball pacient i minuciós

les característiques del volcà, les condicions climàtiques i els animals i plantes que hi vivien. En aquesta primera fase s'han instal·lat un seguit de figures de ferro forjat que simbolitzen els ninots de Caldes amb el nom de "Camp dels Ninots"

"Robert Sala: el Camp dels Ninots és bàsic i essencial en la nostra línia de recerca, un jaciment excel·lent en el marc europeu. És difícil de trobar fòssils d'animals tan ben conservats i aquí en trobem a desenes"

al davant. L'escultura marca l'inici del recorregut i la senyalització condueix el visitant pels quatre plafons explicatius i per una secció natural del volcà que permet veure'n diferents capes sedimentàries. L'itinerari ha estat promogut per l'Ajuntament de Caldes de Malavella i realitzat per membres de l'IPHES. En fases posteriors es completarà l'itinerari amb tres plafons més, amb la instal·lació de reproduccions dels animals a mida real i la creació de zones de descans i de pícnic per als visitants. Després de la inauguració es va fer una explicació dels resultats de l'excavació d'enguany en el mateix jaciment.

Un nombrós públic va assistir la visita al jaciment >

UN GRAN POTENCIAL

En l'acte d'inauguració investigadors i Ajuntament van mostrar el seu ferm convenciment del gran potencial que té el jaciment. Davant un nombrós públic, Robert Sala, director de l'IPHES va afirmar que per a l'Institut, "el Camp dels Ninots és bàsic i essencial, és un punt molt important en la nostra línia de recerca. És un jaciment excel·lent en el marc europeu i prova d'això és que és difícil de trobar fòssils d'animals conservats així i en canvi aquí en trobem a desenes".

El codirector de l'excavació del jaciment del Camps dels Ninots, Gerard Campeny va remarcar la declaració del Camp dels Ninots com a Bé Cultural d'Interès Nacio-

nal (BCIN) per part del Parlament de Catalunya el novembre de l'any passat. Això és important perquè, va dir, "reconeix el jaciment com a un bé que és patrimoni de tots i en garanteix la conservació per aquesta i futures generacions".

Campeny va destacar que l'IPHES i l'Ajuntament de Caldes de Malavella continuen treballant estretament segons un pla estratègic elaborat conjuntament a partir de quatre línies bàsiques: la protecció de l'entorn, la recerca científica, la docència i la divulgació. L'investigador caldenc es va mostrar convençut que el Camp dels Ninots pot aportar molt a Caldes de Malavella en l'àmbit patrimonial i cultural però també en el turístic i econòmic.

Per la seva part, Salvador Balliu, alcalde de Caldes de Malavella, va assegurar que "des de l'Ajuntament creiem fermament en el projecte, que és únic en el món. Va afirmar que la intenció del consistori és de fer la segona fase de l'itinerari senyalitzat però que a més d'això ja s'estan a punt d'acabar les obres del Centre d'interpretació de l'aigua termal i del Camp dels Ninots. La intenció del consistori és que

el Camp dels Ninots representi un impuls per al turisme de Caldes de Malavella i un complement a altres atractius del municipi com són les aigües termals, els balnearis, les Termes Romanes, el modernisme, les rutes a peu i amb bici i el golf, entre d'altres. També serà una eina perquè els caldens coneguem una mica més les característiques d'aquest jaciment tant important.

> Inauguració de l'itinerari senyalitzat. D'esquerra a dreta, Gerard Campeny, codirector del projecte d'excavació; Mercè Rossell, regidora de Cultura i Patrimoni Històric; Salvador Balliu, alcalde de Caldes de Malavella; Bruno Gómez, codirector del projecte d'excavació; i Robert Sala, director de l'IPHES.

> Imatge de l'excavació amb la visita d'un grup escolar. La divulgació és una línia bàsica del projecte

CONSTRUCCIONS
J. Barnés

☎ 626 890 087 • construccions@jbarnes.cat
www.jbarnes.cat · C/Indústria, 13 17455 Caldes de Malavella

 Rústic	 Rehabilitació	 Recuperació de masies	 Estructures
 Rehabilitació de Teulades	 Serveis i manteniment	 Obra nova	 Paviments i jardineria
 Petits arranjaments	 Mobilitat	 Banys per plat de dutxa	 Humitats

Nit de campions 2016

El dia 4 de juny es va celebrar la Nit de Campions 2016, un acte que vol reconèixer la tasca feta per les entitats esportives i reconèixer la dedicació d'esportistes i voluntaris. El regidor d'Esports, Sergi Mir, i l'alcalde, Salvador Balliu, van destacar la gran activitat esportiva que hi ha a Caldes en comparació amb municipis veïns i van fer extensius els reconeixements a tothom qui practica esports i als que col·laboren perquè això pugui ser possible. Aquí teniu el llistat de les persones i entitats reconegudes d'aquest any:

CAMPIONS

Equip aleví A de la Unió Esportiva Caldes: Ha guanyat la seva lliga imposant-se en tots els partits menys un. Format per: Biel Mató Massaguer, Santi Miquel Coll, Nil Jiménez Casals, Pol Brujats Rieradevall, Jordi Llorente Fernández, Alan Chillarón Morón, Marc Castillo Mayoral, Joel Gómez Rodríguez, Nil Consola Triay i Àlez Ruiz Robles. Entrenadors: Eduard Maicas Sanz i Antonio López Quirós.

Patinadores del Club Patinatge artístic Caldes: Maria Rojo, 1a posició precertificat; Laia Gutierrez, 1a posició iniciació C; Maria Dual, 1a posició promoció; Kayla Lozano, 1a posició Iniciació B; Adela Baeta, primera posició certificat.

Futbol Sala Caldes de Malavella: Reconeixement a l'equip per l'èxit que suposen dos anys amb dos ascensos i l'empenta de l'equip de futbol sala. Format per: Pau Abad (capità), Ismael Montoya (directiu de l'equip), Agusti Regueiro (representant de l'afició i proper entrenador del club), Maria Dilmé (representant de l'afició, que ens ha donat suport durant tot l'any).

RECONeixEMENTS FETS DES DE LES ENTITATS

Unió Esportiva Caldes: Equip Benjamí, que va guanyar el torneig Internacional Sant Jaume per Setmana Santa. Format per: Marc Fontarosa Puigdevall, Pau Rojo Biarnés, Kelian Alsina Sánchez, Antonio López Robledillo, David Sánchez Martínez, Aleix Sánchez Martínez, Yeray García García, Iker Ibañez Pérez, Joan Ripoll Uceda i Sergi Ripoll Uceda. Entrenadors: Xavier Granados Riera i Óscar Bayona Carriba. Reconeixement públic a Jaume Carbó i Sunyer.

Club Excursionista Caldes de Malavella: Reconeixement a l'Héctor Ramos Álvarez (10 anys).

Club Esportiu Caldes de Malavella: Reconeixement a l'equip Cadet femení per la seva trajectòria esportiva. Format per: Abril Carbó, Clara Rabasseda, Elena Cuenca, Gemma Curanta, Ivet Sala, Mar Carbó, Marina Brujats, Mireia Blanch, Míriam Naciri i Natàlia Alves. Entrenador: Sergi Jiménez.

Club Escacs Caldes de Malavella: Pau González per ser el jove més destacat. Francisco Vigueras per ser el jugador que més punts va fer al campionat per equips del 2016. Puja en representació seva, Vicenç Sánchez (foto).

Escola Esportiva Municipal: Equip pre-infantil femení pel seu esperit de lluita, esforç i afany de superació continuada: Format per: Aleia Jou, Andrea Albacete, Brisny Pineda, Èlia Muñoz, Jordina Mir, Ona Estevez, Paula Malpica, Raquel Cuenca i Sara Bagudà, amb la col·laboració eventualment de l'Íria Jou i l'Ona Cabarrocas. Entrenador: Pol Artau. Entrenador ajudant: Tomàs Guaresti. Reconeixement a la Pilar Santed.

Club Patinatge Artístic Caldes: Ivet Alcalá, 3a posició precertificat; Ruth Solano, 3a posició preliminar; Paula Maria Martínez, 3a posició iniciació C; Laura Murillo, 2a posició promoció; Eva Alcalá, 3a posició categoria cadet.

Club Patí Caldes: Equip de 2a Catalana. Format per: Jordi Besalú, Eric Barcons, Xevi Brangolí, Pau Reixach, Ismael Valencia, Albert Oliveras, Albert Tirado, Jaume Ibañez, Bernat Recasens, Kevin Bou, Miguel Àngel González, Enric Masferrer. Delegat: Joan Barcons. Entrenador: Francesc Navarra. Reconeixement a Vicenç Sánchez.

Club Futbol Aigües Bones: Jorge Gallego Duran, com a delegat d'equip en representació l'equip. Sergio Murillo pel seu suport a l'equip.

Carisma Teatre ja té 10 anys!

L'Associació Cultural Carisma Teatre de Caldes de Malavella (Carisma Teatre) ha fet 10 anys! El grup neix de la inquietud d'una jove, la Natàlia, que comparteix amb una amiga els poemes escrits per ella. Totes dues ideen un espectacle poètic molt poc convencional i fan una crida a amics, amants del teatre, per portar-lo a terme. Traspunt, emblemàtica companyia teatral de Caldes de Malavella els deixa fer servir el seu nom i, així, es fa realitat "Traspunt Poètic".

Per Feluca Díaz

De la màgia que suposa romandre damunt d'un escenari sorgeix la primera obra teatral escrita per la Natàlia: "Els ulls del Carrer", que va dedicar al caldenc, Francesc Sala. Es va estrenar per obrir el **Festival poètic gironí** que ella mateixa va promoure el 29 d'abril de 2006 quan mai no s'havia fet a Caldes de Malavella i que va ser possible amb la col·laboració de diversos poetes caldencs i gironins. Una manera diferent d'escoltar poesia!

Darrera d'una trobada femenina

on es deixen anar sentiments i confidències envers el gènere masculí, borboleja el que seria una nova obra teatral. Un esplèndid i ambiciós projecte en forma de comèdia musical: "Venus al descobert", que es va presentar amb el nom grupal de "Traspunt Frenètic". Una delirant aventura de llums, so, balls i ritmes vertiginosos amb monòlegs i cançons adaptades. La que ja era una companyia teatral,

a més d'una colla d'entranyables amics, va trobar la seva pròpia personalitat que no ha deixat mai més de banda, amb els quatre fonaments que la diferenciarien i li són propis: la comèdia, la reflexió, la dansa i la música.

Les iniciatives segueixen i aquesta pinya d'amics impulsa a Caldes el **Festival Benèfic** a favor d'Aldeas Infantiles SOS Catalunya que es fa el 21 de gener de 2007. Demanen col·laboracions a les entitats del poble que participen amb un gran entusiasme. Totes les activitats van ser un èxit en un dia en què el teatre estava ple a vessar d'espectadors.

Aquesta trajectòria teatral a la qual s'uneixen nous amics artistes amateurs fa que el 2009 decideixin definitivament un nom per l'agrupació: "Carisma Teatre".

Ja organitzats com a "carismàtics", estrenen "Tenir o no tenir... pols".

Una obra reflexiva i amb punts d'ironia, amb la qual fan servir nous recursos teatrals per a ells: major gestualitat juntament amb projeccions d'imatges a l'escenari. En aquesta obra es tracta la suposada "zona zero", aquell punt just davant la mort en què proposa que cada personatge pugui decidir si anar a abraçar-la o rebutjar-la i tornar a la realitat, a una vida coneguda.

La Natàlia i en Ramon, com a coautors teatrals de l'agrupació a partir d'ara, creen tot un nou projecte. Aquesta simbiosi creativa entre tots dos es mantindrà fins a l'actualitat. Darrera una gran feina de composició, acoblament, assajos i direcció pròpia, l'1 de març de 2013 arriba als escenaris "Venus II - L'amor no té cap Fórmula". Una comèdia musical especialment imaginativa i original amb un excel·lent disseny de llums i so realitzat per en Pau Carreras. Aquesta vegada es tracten les difícils relacions de parella amb personatges imaginaris com la "Venus" i en "Puck" que van acabar aterrant al nostre planeta terra per fer-nos reflexionar una mica. Un espectacle ple de fantasia!

Imparables, el següent repte dels nostres protagonistes va arribar de la mà d'un dels seus actors més antics, en Marc Ramoniet. Ell proposa als companys representar "L'Es-

tranya parella", una comèdia del dramaturg nord-americà Neil Simon. Irremeiablement, els dramaturgs de la companyia la van adaptar al seu llenguatge "carismàtic" afegint-li cançons i tocs propis. La directora del grup accepta aquest desafiament amb un muntatge molt diferent dels que acostumava a encapçalar. Així, el 12 de octubre de 2014 s'estrena aquesta composició, amb tal èxit, que encara roda pels teatres de pobles gironins.

Alhora, altres actors volien interpretar nous personatges, la qual cosa inspira els dramaturgs de "Carisma", a gestar una obra totalment diferent i a mida dels seus components. Un original guió que resulta un projecte existencial i reflexiu, on els creadors tornen a jugar amb nous recursos teatrals: veus en "off" com a pensaments dels personatges, imatges etèries que els transporten del passat a l'actualitat... El que no deixen enrere és el toc d'humor i optimisme que apareix a cada projecte d'aquesta companyia caldenca. I és aquí on els escriptors de la companyia també van compondre la primera cançó en lletra i música, arranjada per en Xevi Compte: "Mai més". D'aquesta peripècia esdevé "És dilluns" que s'estrena el 8 de setembre de 2014.

Aquesta obra tracta fonamentalment el ressorgir de les noves etapes de la vida: dos homes i dues dones que s'acaben de jubilar coincideixen en una cafeteria i, mentre cadascú pensa que ja no té res més a fer a la vida, tots plegats acaben descobrint el que encara els espera per viure... Es tornaria a representar pel Memorial "Emili Bota" al nostre poble.

Aquella colla imparabile d'amics enamorats del teatre, desitja una obra molt diferent a l'anterior. Els dramaturgs de la companyia creen "Cabaret... va de dones", una nova comèdia musical, combinació de monòlegs, cançons i balls que compten altre cop amb reflexions envers la vida quotidiana femenina. Aquesta obra es va estrenar el 9 d'agost de 2015 al teatre de Caldes per la Festa Major i es va a tornar a fer pel Memorial "Emili Bota" d'aquell any. Aquest any ha estat seleccionada per a la FITAG (Fira Internacional de Teatre Amateur

de Girona) per tal de representar-la a Girona el proper agost de 2016.

Aquella jove Natàlia, no sabia en començar aquest camí que del seu amor per les arts escèniques naixeria la seva professió actual: la "pedagogia teatral". Tampoc no s'imaginava que d'aquells amics (uns van deixar el sender teatral, altres van arribar més tard) es mantindria l'estima a la unitat del grup d'una u altra manera. Al cap i a la fi, ella és la directora i una de les fundadores de Carisma Teatre, juntament amb la Mar. La seva vessant pedagògica i integradora fa que, a través del teatre, es pugui créixer a nivell personal i es prengui consciència de qui és cadascú. En el seu món creatiu no hi ha límits i acom-

panya, tant als seus alumnes com a l'equip d'actors, a fer un desbloqueig del cos i de la ment per tal de guiar-los cap a la feina de treure el millor d'un mateix. Un llarg camí de fa més de 10 anys, que encara no s'ha acabat i... una història a la qual no es pot posar "FI".

Actors integrants que han passat des de l'inici fins a l'actualitat: Natàlia P. Sánchez, Mar Martínez, Elisabet Pou, David Vilchez, Marc Ramionet, Anna Hidalgo, Sandra Fàbrega, Ana Moya, Pepi Pinos, Natàlia Porterries, José Carretero, Ingrid Fauchs, Àngels Garcia, Emma Bover, Mary Sánchez,

Rosi Larrà, Albert Maruny, Pau Carreras, Ramon Caralt, Francesc Valencia, Xevi Saura, Mamen Martínez, Magda Claramunt, Ramon Panosa, Berto Rosauo, Daniel Moreno, Susana Gil, Montse Placis, Aida Clapés, Cristina Padilla...
Direccions puntuals: Elisabet Pou, Anna Hidalgo.

Direccions i autors de "Carisma Teatre": Natàlia P. Sánchez i Ramon Caralt.

Fundadores: Natàlia P. Sánchez i Mar Martínez.

Tècnics de so i llums que hi han col·laborat: Jesús Bartomeu, Dani Bartomeu, Pau Carreras i Arnau Vilaplana.

- SERVEIS -
Tallat de cabells dona i home
Pentinats per ocasions especials
Ungles semipermanents
Ungles de gel
Depilacions de dona i d'home
Maquillatges de núvia

- PRODUCTES -
Perfums
Xampús
Productes capil·lars
Maquillatge

Horari: dimarts a divendres, de 9.00 a 13.00 i de 15.00 a 19.00. Dissabte de 9.00 a 15.00 - C/ Major 29. 17455 Caldes de Malavella - Tel: 872 21 67 09 - 655 21 90 22

Farmàcia Casanovas

Us oferim els nostres serveis i consells farmacèutics

FÓRMULES MAGISTRALS · PLANTES MEDICINALS · NUTRIFARMÀCIA
DERMOFARMÀCIA · ORTÒPEDIA · HOMEOPÀTIA
CONSULTA DE DIETISTA - NUTRICIONISTA COL·LEGIADA

Cuidar **la salut** és millorar **la qualitat de vida**

Visiteu el nostre web:

www.farmaciamcasanovas.cat

Correu electrònic:

fciamcasanovas@xarxafarma.com

info@farmaciamcasanovas.cat

C/Vall-Ilobera, 17

17455 Caldes de Malavella (GIRONA)

Telèfon: 972 47 00 96

El tracte personal, l'atenció farmacèutica i la professionalitat que et mereixes

- Fòrmules magistrals
- Homeopatia
- Anàlisi dermocòsmètica
- Nutrició i dietètica
- Campanyes sanitàries
- Colesterolèmia i glicèmia capil·lar
- Herboristeria i fitoteràpia
- Veterinària
- Consell farmacèutic

Podeu fer les vostres consultes per mail a:
info@farmaciaxeniaplanas.com
www.farmacixeniaplanas.com
Farmàcia Xènia Planas
Ctra Llagostera, 29
17455 Caldes de Malavella
Tel. i fax: 972 47 11 10

Antoni Mas presenta “Històries de músics”

Antoni Mas va presentar el dijous 14 d'abril passat el seu llibre “Històries de músics” al Casino Municipal de Caldes de Malavella davant d'un públic expectant i acompanyat de l'alcalde, Salvador Balliu, i de la regidora de Cultura, Mercè Rossell.

> “Històries de músics” és un llibre que recull anècdotes al voltant dels músics viscudes per l'Antoni Mas o altres històries que ha anat sentint al llarg de la seva llarga carrera com a músic. Ell mateix es va reconèixer molt satisfet per uns deures que tenia pendants de feia anys i que “són necessaris perquè aquestes històries quedin escrites en paper i no es perdin”.

“Històries de músics” és el testimoni d'un estil de vida que pràcticament s'ha acabat i que venia condicionat per dos fets, segons ens explica l'Antoni. El primer és que “quan jo vaig començar a tocar, a Caldes, hi havia només 3 cotxes. Això feia que els músics haguéssim de fer el trajecte en autobús i amb el temps que això implicava”. Explica, per posar un exemple, que per anar a tocar a Lleida invertien 9 hores en el viatge. El segon condicionant és que els mateixos músics eren els que feien els preparatius tècnics i el

muntatge abans dels concerts. Aquest dos fets afavorien que els pobles contractessin sovint les orquestres per 3 o 4 dies durant les festes majors i que els músics enllacessin els concerts d'un poble amb el següent sense passar per casa seva. Per tant, es pot dir que en aquella època, i sobretot a l'estiu, quan hi havia més actuacions, hi havia més convivència entre els músics que amb la família. Les històries explicades per l'Antoni són fruit de totes les hores viscudes junts en els trajectes, preparatius dels concerts, àpats... Un estil de vida que s'ha perdut amb la generalització dels cotxes i amb la figura dels muntadors dels escenaris

Les “Històries de músics” són relats “divertits i de bon llegir. Tenen l'avantatge que no estan lligats entre ells i, per tant, es poden llegir per separat”. L'Antoni va voler agrair a l'editorial Gavarres l'afecte i l'esforç que ha posat en el llibre.

Mateu Ciurana rodarà nou curt a Caldes i porta “Bernadeta” a Roma

> Mateu Ciurana ja ha començat la fase de pre-producció del seu proper curt, “La Senyora de la 2012” que com els seus dos predecessors, “Diògenes el Gos” (2014) i “Bernadeta” (2015) estan rodats a Caldes de Malavella. En aquest cas, la ubicació principal del rodatge serà el Balneari Prats. També com els projectes anteriors, el curt es finançarà a través de micromecenatges a partir de 18 €. Hi podeu participar contactant amb el següent correu electrònic: mateuciurana@veinalia.cat. L'estrena està prevista per la tardor de l'any 2016.

Per altra banda, el cineasta caldenc portarà el curt “Bernadeta” a la sessió d'obertura de la Mostra de Cinema Català que se celebra a Roma el 14 de juliol. El curt també es projectarà al Festival de Pineda de Mar (2 de juliol), al Festival de Puigcerdà (agost) i, ja a la tardor, al Cinema Texas de Barcelona i al Festival de Girona.

INSTAL·LACIONS ESTEVE GIBERT

estevegibert@hotmail.es

TLF. 664 369 841

<http://gibert.plisweb.com>

Àngel Pintures

Realitzem tot tipus de treballs amb pintures domèstiques i industrials

17455 Caldes de Malavella - a/e: angelematas66@gmail.com - Mòbil: 689 30 59 04

Hem canviat de local i estrenem botiga.

Ens trobareu a:
Carrer Vall-Ilobera, 34

Pom de Flors

@pomdeflors

C/ Vall-Ilobera 34, 17455 Caldes de Malavella - Tel: 972 470 270 - info@pomdeflors.com - www.pomdeflors.com

Activitats d'estiu 2016

L'Ajuntament ha programat per l'estiu tot un seguit d'activitats diverses: laborals, lúdiques, esportives, culturals i gastronòmiques. Aquí les teniu detallades:

Glopets d'estiu: L'Àrea de Cultura i la Biblioteca ofereixen un cicle de concerts i altres activitats per gaudir de la fresca:

- **Concerts a les Termes Romanes:** Espectacle "L'Ovidi, Poema sense acabar" (1 de juliol), concert de rock i blues amb Van de Nit (14 d'agost) i concert de jazz amb Black Station (4 de setembre).

- **Concerts al Jardí d'en Pere Vidal (Biblioteca):** Xavier Calvet (15 de juliol) i Carla (29 de juliol).

- **Cinema al carrer:** "Atrapa la bandera" (11 d'agost) i "Ocho apellidos catalanes" (25 d'agost).

- **Espectacles infantils:** Espectacle musical infantil "Jazz, Soul & Rock&Roll", d'Alehop! (7 de juliol) i "Ximpàtic i els seus amics", amb Ana Caillabet (28 de juliol).

- **Altres:** Vinoteca (1 de juliol), taller d'escriptura (inici el 6 de juliol) i presentació del llibre "Un riu als ulls del corb" de Josep Maria Capilla (14 de juliol).

Activitats esportives i de lleure: L'Àrea d'Esports prepara activitats perquè els nens i joves s'ho passin bé tot realitzant esports, jocs o activitats de lleure. Parlem de les Estades Esportives, dels Matins de jocs i esports, del Casalet i del curset de natació.

Brigada Jove: 8 joves de Caldes tindran la seva primera experiència laboral fent tasques de millora i manteniment en el municipi gràcies a aquesta iniciativa endegada per l'Àrea de Joventut

Casal J de jove: El Casal d'Estiu és una activitat dinamitzada per l'Àrea de Joventut que omplirà els matins de juliol d'activitats de lleure i participació per a joves a partir de 12 anys.

Piscina: La Piscina Municipal estarà oberta fins el 4 de setembre tots els dies de la setmana. Els abonaments ja estan a la venda. També podreu gaudir del bany nocturn o practicar la natació lliure (gratuït).

Visites teatralitzades: En la celebració del 15è aniversari, l'espectacle "Xafardagem per Caldes" visitarà fonts, balnearis i l'embotelladora del Vichy Catalan. Serà els dies 13, 20 i 27 d'agost i 3, 10, 17 i 24 de setembre. Les sortides es faran des de l'Oficina de Turisme a les 10 de la nit. El preu és de 10 € (5 € per als joves de 6-12 anys).

FESTES D'ANIVERSARI

- Gimcanes a mida segons temàtica a escollir adients per a cada edat
- Maquillatge / berenar / pastís el fem entre tots...i un munt de sorpreses!!!

CASALS (tot tipus i edats)

- Són casals on es potencia la vessant artística i creativa de l'infant d'una manera vivencial...tocant, jugant, observant, escoltant...i sempre introduint l'educació amb valors.

ELS SERVEIS (totes les edats)

- Recollim els vostres tresors a qualsevol lloc de Caldes o poblacions veïnes fent l'acompanyament a l'escola, casa o activitats extraescolars ajudant-los en tot.
- Acollides matinals (a partir de 7 h matí)
- Cangurs a hores (totes les edats)
- Cangurs a domicili

ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

- Consulteu l'listat que en tenim moltes per escollir!!!
- Tallers de rebosteria, manualitats, fofuchas, zumba, pilates, sevillanes, karate, etc.

ESPAI NADÓ

(a partir de 0 mesos)

- Packs mensuals o per hores.
- Pedagogia Emmi Pikler: Es respecta la maduració del nadó amb una experimentació i vivència pròpia i sense interferències de l'adult, aquest fa un acompanyament per cobrir les necessitats bàsiques del nadó, donant estimació i acolliment.

SERVEIS EDUCATIUS

- Reforç escolars - tots els nivells i totes les matèries
- Lectoescriptura i comprensió lectora
- Problemes matemàtics
- Anglès (tots els nivells)
- Francès
- Preparació a la selectivitat
- Accés a graus / majors 25 anys

Espai familiar i de lleure

c/ Vall-Ilobera, 51-55
Caldes de Malavella
972 48 02 34
696 10 14 50 · 630 33 77 21

Horari

Obert durant tot el dia
De 9 a 19h
(i hores a convenir)

Descomptes

Per germans, famílies nombroses, monoparental i per segona activitat

Intenses colònies, les de l'EEM!

> Un total de 101 nens/es de 3 a 14 anys de l'Escola Esportiva Municipal (EEM) de Caldes de Malavella i ex-alumnes de fins a 2n ESO van viure un cap de setmana intens els dies 6, 7 i 8 de maig en les colònies de l'EEM.

De divendres a diumenge, els monitors de l'EEM van compartir jocs, vivències, hàbits i àpats amb els nens, acompanyats d'una colla

de voluntaris/es la majoria d'ells ex-alumnes de la mateixa EEM.

El més petits (fins a 2n de Primària) es van convertir en la tribu dels Nyapa-nyapa i vivien en un poblat de tipis, i dissabte a la tarda van fer sort trobant l'Arbre de la Sort amb regals per a tots.

Els grans (fins a 2n ESO) van gaudir de valent. Van jugar molt a jocs

de sempre de colònies, combinats amb les activitats més esperades: jocs de nit, gimcana marrana i discoteca. Enguany s'ha acomiadat un grup molt nombrós de nois/es de 13-14 anys que esperem retrobar més endavant com a voluntaris. Per l'organització és una immensa alegria i felicitat poder-les celebrar i fer gaudir la mainada.

Que no hi hagi mosquit tigre, depèn de tu!

> Amb l'arribada de l'estiu convé estar alerta i extremar les precaucions per frenar la proliferació del mosquit tigre. Us recordem que les mesures a prendre són molt senzilles: evitar qualsevol acumulació petita d'aigua que pugui permetre la cria del mosquit (plats de testos, canaleres d'aigua, galledes, carretons, pneumàtics...). Tenint en compte que és un insecte que es desplaça poc, si tots evitem possibles llocs de cria a casa nostra farem més difícil que ens puguin pi-

car a nosaltres i als nostres veïns. Des d'aquí doncs agraïm la vostra col·laboració en la prevenció per al bé de tots plegats.

La Brigada Municipal de l'Ajuntament de Caldes de Malavella farà durant l'estiu tractaments en els embornals de productes antilarvaris que frenin la cria del mosquit tigre. Al web de l'Ajuntament hi trobareu més informació i podreu descarregar-vos el tríptic que ha editat la Diputació de Girona al voltant d'aquest molest insecte.

Que no n'hi hagi
DEPÈN DE TU!

Aplec de la Sardana dedicat als gegants

> El 8 de maig es va celebrar el 67è Aplec de la Sardana que en aquesta edició ha retut un homenatjat als Gegants de Caldes de Malavella amb el ball de dues sardanes, "Els Gegants de Caldes" i "Caldes, vila geganter 2004", i amb un acte protocol·lari en què es van nomenar com a socis d'honor els gegants Justinià, Teodòsia, Claudi Calderí i Emilia Quirina, que estaven acompanyats dels gegantons i capgrossos.

Com cada any, es van fer sessions de matí, tarda i nit amb un descan per celebrar el dinar de germanor. En total, 32 sardanes de mà de les Cobles Bisbal Jove, Reus Jove i Ciutat de Girona. Tota una festa de la Sardana encara que, malauradament, la pluja va obligar a traslladar l'activitat al Pavelló Polivalent.

Vols ser voluntari de la Festa Major?

> L'Ajuntament de Caldes de Malavella i els Joves Intrèpids fan una crida a totes les persones que vulguin col·laborar en els actes que s'organitzaran durant la Festa Major d'enguany. Ja sabeu que la nostra festa és de les més lluïdes de les nostres contrades i perquè això sigui així fan falta molts de voluntaris. Per sort, a Caldes de Malavella n'hi ha molts i per això us demanem un cop de mà en l'organització de la Festa Major. A part de passar-vos-ho molt bé, amb la vostra tasca ajudareu a què els caldens i visitants també gaudeixin d'una gran Festa. Us convidem a la reunió de voluntaris que es farà el dijous 7 de juliol a les 9 del vespre, a l'Casino Municipal. Us hi esperem! I esperem també que aquest any passem tots plegats una gran Festa Major!

Caldes de Malavella '16

RASTA & PINTA

Estucs i efectes

Pintura decorativa interior i exterior

Francisco Botello
Tel. 649 964 640

Caldes de Malavella

Quan Franciac tenia ajuntament: Creació i extinció d'un municipi*

En aquest article, es documenta com Franciac va ser un municipi independent entre el 1812 i el 1857 i els intents posteriors per tornar-ho a ser. També testimonia com la seva parròquia, tot i restar durant molts anys com a sufragània de la de Caldes, durant algunes èpoques va funcionar també de manera del tot independent.

Les primeres notícies de l'existència a Franciac d'una comunitat ben estructurada i diferenciada de la de Caldes daten del 30 de gener del 1079, quan es consagrà la seva església sota l'advocació de Sant Mateu i Sant Silvestre. Aquest fet ens fa suposar que la gent que vivien en el que en aquests moments és el territori de Franciac i que es decidiren a construir una església pròpia, ja devia fer temps que tenien consciència de col·lectivitat. Tot i així, van anar una mica tard. 110 anys abans, els habitants de Vallcanera van fer el mateix però en aquells moments el Bisbe de Girona segregà completament aquesta parròquia de la de Caldes com devia passar també amb d'altres de pròximes com les de San-

> Imatge de l'església i la rectoria als anys 60. (Autor: Mn. Josep Bars, Arxiu Parroquial de Caldes de Malavella).

El primer document que he trobat que parla de Franciac com a poble independent és del 31 de maig de 1812

ta Seclina o Sant Andreu Salou. En canvi, Franciac seguí unida a la de Caldes com a sufragània. Tot i tenir rector propi, aquest depenia de la parròquia de Caldes.

L'any 1131 el trobem anomenat *Franciach prope villam Albini*, o sigui "a prop de Vilobí", i diferents documents del segle XIII ens situen en uns masos en la parròquia de *Santa Maria i Sant Esteve de Caldes, a la vil·la de Franciac*. Potser és també per aquest motiu que en el privilegi que concedeix Jaume I als habitants de Caldes, Llagostera i Santa Seclina el 1241, no trobem mencionat Franciac tot i trobar-se dins els límits que descriu.

Tot i que el 1400, en el nomenament de Guillem Gil com a rector encara la trobem com a sufragània de Caldes, la comunitat de Franciac a mitjan segle XV ja actua de manera molt independent. El 15 de novembre de 1448 els homes de la parròquia de Franciac són convocats al cementiri per tal de tractar sobre la remença i els mals usos. Un dia abans havien estat convocats els homes de Caldes i Santa Seclina a la plaça del castell de Caldes.

Per contra, el 1571, el Vicari General uneix altre cop la parròquia de Franciac a la de Caldes i encara el 1593 trobem Pere Mataró renunciant el benefici de la doma del pou de Caldes unida a la rectoria de Franciac. Es tracta de l'últim document que he trobat que vincula les dues parròquies i sembla que, al

segle XVII, el càrrec de rector de Franciac torna a ser un càrrec totalment independent.

Però podeu pensar, "i per què tota aquesta història de la parròquia si volíem parlar de l'Ajuntament?" Doncs perquè la creació dels Ajuntaments va estretament vinculada a les parròquies.

Tot i aquesta independència paulatina de la comunitat parroquial, Franciac sempre va estar dins la batllia de Caldes fins a l'abolició de les senyories jurisdiccionals a principis del segle XIX. El 7 de març de 1326 el rei Jaume II fa entrega al seu cunyat Ot de Moncada de la jurisdicció sobre el castell de Malavella amb la vila de Caldes i els llocs de Franciac, Santa Seclina i Caulers.

Aquesta dependència de la batllia de Caldes dels habitants de

PLANXISTERIA i PINTURA
ALBERT

AQUEST ANY, EN MOTIU DEL 25è ANIVERSARI, REGALEM PARASOLS PER EL COTXE A TOTS ELS CLIENTS

Albert Mallorquí i Guich
Ctra. Tossa, 45 · 17240 LLAGOSTERA (GIRONA)
T: 972 80 53 09 M: 630 40 61 61
planxisteriaalbert@yahoo.es
www.planxisteriaalbert.com

Disposem de cotxe de cortesia gratuït, per els clients que ho sol·licitin.
També tenim servei de neteja exhaustiva de tapisseria, moqueta i interiors en general

CONSULTEU-NOS ELS PREUS SENSE CAP COMPROMÍS!

CUINA FORTTA.com LA CUINA FABRICADA A CAMPLLONG PER GERMANS TAULERIA

Totes les prestacions en una mateixa cuina

- LA MÉS ROBUSTA
- AMB MÉS CAPACITAT D'ARMARIS
- MÉS ERGONÒMICA
- AMB EL DISSENY MÉS ACTUAL

VISITI'NS A TALLER TAULERIA. Mas Fosa, n°9 Campllong (Darrere restaurant Mas Canyet) T. 972.46.13.66

Franciac i Santa Seclina -sembla que Caulers se'n separarà a principis del segle XV-, la veiem reflectida en els seus batlles. Per exemple, el 1772 ostenta el càrrec de batlle de Caldes l'honorable Jaume Ricart, pagès de Franciac o, el 1776, l'honorable Salvador Poch de Santa Seclina.

El primer document que he trobat que parla de Franciac com a poble independent és del 31 de maig de 1812, durant l'ocupació napoleònica. En la Gazette de Gironne (una espècia de Butlletí de la Província) s'informa de l'expropiació/desamortització de "cinco porciones de diezmo, provenientes de diferentes monasterios, y expatriados" del "Comun de Franciach" dins la Prefectura del Ter. (Comun és la denominació que rebien els municipis durant la dominació francesa i la prefectura equivaldria a la província espanyola).

Però sota el Regne d'Espanya, els municipis es van implantant de manera lenta durant tot el primer terç d'aquest segle a partir de la Constitució de Cadis de 1812. A la comarca de la Selva es constituïran 41 ajuntaments tot i que, a partir de la Llei Municipal de 1845 que estableix un mínim d'habitants, quedaran reduïts a 28. En el cens de 1857 ja trobem Franciac annexionat altra vegada a Caldes.

DECIMO TERCERO MOJON : Se reconoció como tal un paralelepípedo regular de piedra de veintidos centímetros de lados en la base por cuarenta y siete de altura. En su cara Noroeste tiene una inscripcion que dice "Riudellots" en la Suroeste la de "Franciach" y al Sureste "Caldas".

> Fragment de l'acta de delimitació del 1925 entre Caldes de Malavella i Riudellots de la Selva on descriu les inscripcions del terme situat entre el Mas Calçada i Fugaroles, límit entre les tres parròquies.

Per desgràcia, i com ja és habitual amb l'ús generalitzat de maquinària pesant per a les feines agrícoles i forestals, actualment aquesta fita que separa les tres parròquies es troba escapçada a una alçada d'uns 25 cm i només si pot llegir en la banda de Caldes les lletres "...AL..." i en un fragment localitzat en mig dels sembrats "...AS" i, a la banda de Riudellots "...DEL...". Dissortadament, la inscripció del costat de Franciac no l'hem pogut trobar però es conserva en dues fites ben properes situades entre can Cebrià i el Mas Calçada i segurament en d'altres d'aquest mateix terrenal.

Registro núm. 1139.
Ayuntamiento constitucional de Franciach.
 A los efectos prevenidos por la ley, se avisa al público, que el reparto de inmuebles, correspondiente al 2.º semestre de este año se hallará de manifiesto en la Secretaría de este Ayuntamiento desde el 27 al 30 de los corrientes.
 Distrito de Franciach 25 Junio de 1856. — Por el Alcalde presidente que no sabe escribir á su ruégo, Pedro Cerviá, Síndico.

> Fragment del Butlletí Oficial de la Província del 25 de Juny de 1856 que fa referència a l'Ajuntament i a l'alcalde de Franciac.

L'atermenament amb Riudellots es devia fer durant aquests anys en què Franciac era independent ja que en les fites col·locades podem llegir encara gravat a la pedra el nom de "Franciach" i no "Caldas" o "C s" com trobem en les de la resta del terme municipal.

> Dues imatges actuals dels termes entre can Cebrià i el Mas Calçada que encara conserven la inscripció "Franciach".

El 1878 els veïns de Franciac demanen però la segregació del municipi de Caldes de Malavella i en el BOP del 20 de febrer trobem la següent nota: "Remitir al Alcalde de Caldas de Malavella la instancia producida por varios vecinos de Franciach, pidiendo segregarse de aquel distrito, á fin de que le agreguen los documentos que se le indican". En aquest mateix butlletí trobem d'altres pobles que demanen el mateix però, si ens fixem en els pobles, cap d'ells no ho va aconseguir (Ventolà es volia segregar de Ribes de Freser, Sant Llorenç de les Arenes de Foixà o Sant Martí Sacalm de Susqueda).

Un cop perdut l'estatus de municipi, Franciac devia funcionar un

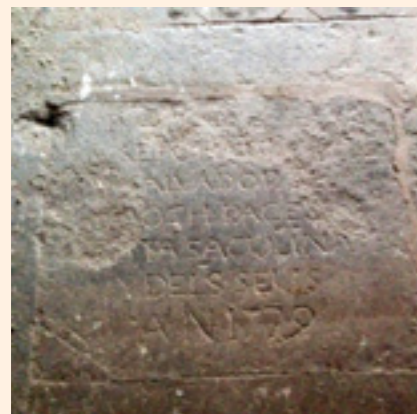
temps com a una espècie d'entitat municipal descentralitzada dependent de Caldes i, encara el 1922, quan visita el poble el diputat a Corts i caldenc d'adopció Narcís Pla i Daniel és rebut pel rector i per l'alcalde pedani.

Segurament, la parròquia de Santa Seclina també va funcionar en algun moment com a poble independent però només he trobat un document del 1844 en què ens parla de l'Alcalde de Santa Seclina.

Aquest petit article ha volgut ser una primera aproximació a la història de Franciac com a poble independent, com a mínim, durant 45 anys. De ben segur, la consulta dels documents que es conserven en diferents arxius tant públics com

privats i, especialment, a l'Arxiu Històric de Girona, poden aportar molta més llum per conèixer el passat de Franciac. Aquesta història, però, no és del tot desconeguda, s'explica que durant la guerra civil es van trobar a l'església actes dels plens de l'Ajuntament de Franciac. Pensem que en els pobles petits l'únic local d'ús públic era la parròquia i que aquesta, moltes vegades, actuava com a Ajuntament. No fa gaires anys, fins a la construcció del nou edifici, a Sant Andreu Salou feien servir encara les golfes de l'església com a local municipal.

* Una primera versió d'aquest article va aparèixer publicada per primera vegada dins el programa de la passada Festa Major de Franciac.

> Tomba de Santa Seclina amb la inscripció: "SEPULTURA SALVADOR POCH PAGÈS STA SACULINA Y DELS SEUS AÑ 1779".

Joaquim Carbó, l'escriptor imparabile

Joaquim Carbó, since 1932. Caldenc de naixement, barceloní d'adopció. Escriptor prolífic, entrançable i incansable. Tastem, a través d'aquesta entrevista, els viarans de la seva vida literària que va començar, un dia, en "un intent de ser útil".

Quina sensació fa d'escriure passats els vuitanta? Sents diferències entre quan vas començar i ara?

Hi ha moltes diferències. En primer lloc, quan vaig començar tot just s'havien inventat els bolígrafs, tot i que me'n servia poc. Com a empleat d'oficina, estava molt acostumat a escriure a màquina, que era molt més àgil que a mà, però que obligava a retocar originals, reescriure'ls, llançar papers, etc. I, finalment, passar-ho tot en net perquè l'editor ho pogués llegir sense prendre mal. Ara, en canvi, l'ordinador és una meravella perquè pots fer totes les esmenes que vulguis fins al darrer moment, no cal imprimir papers i pots enviar els textos per correu electrònic a les editorials o a les redaccions de diaris. És fantàstic!

Ara, si la teva pregunta anava més en la direcció de la forma física i mental, t'he de dir que acuso, com tothom, el pas del temps. Sé més coses, tinc més experiència, he après a fer-me càrrec de les febleses dels altres, que també poden ser les meves... Però també sóc capaç d'oblidar aspectes i actituds fonamentals. La feina que hi ha, per recuperar-les! Això m'obliga a caçar al vol qualsevol idea, fet o comentari que m'impresiona i anotar-lo a la "llibreta de les idees" per poder-ne disposar quan ho necessiti.

Per sort, un crític em va dir que el meu últim llibre era molt fresc i

jove. Això vol dir que encara mantinc aquella guspira i certa ironia que et fa sentir curiositat per l'entorn, siguin persones, animals, paisatges i coses. El dia que ho perdi serà la constatació que la decadència física que ja afecta al cos, s'ha apoderat també de la ment. Tota una invitació a plegar.

Tot i escriure una bona colla d'obres de manera individual, sempre has estat vinculat a projectes conjunts: Cavall Fort, Ofèlia Dracs... aquest darrer amb la voluntat de normalitzar la literatura catalana de gènere. Quina va ser la tasca dels escriptors de la generació d'Ofèlia Dracs?

Demostrar que en català es podien dir i escriure les mateixes besties, sentiments i pensaments baixos o elevats que en les altres llengües. A més a més, l'existència del col·lectiu [amb Jaume Fuster, Maria-Antònia Oliver, Josep Albanell, Jaume Cabrer...], ens va proporcionar l'ocasió de fer-nos molt amics i de divertir-nos de bona manera en el curs d'algun dels àpats que fèiem quan planejàvem algun llibre o alguna idea per portar a la premsa.

Una de les coses més divertides que vam fer, i que es recorda molt poc, va ser la crítica de llibres inventats, de llibres que no existien. Ho publicàvem al Quadern d'El País. Més d'una vegada havíem fet anar de bòlit un lector que no entenia el joc i anava de llibreria en llibreria demanant el títol que ens acabàvem d'inventar.

La majoria dels membres eren de la generació dels setanta. Jo sóc més vell i no tinc generació.

El fet que fa més de deu anys sobrepassessis els cent títols publicats, em fa pensar que, potser, juntament amb Manuel de Pedrolo, sou els escriptors més frugífers dels Països Catalans... Quines diferències i semblances creus que pots tenir amb Pedrolo?

Moltes més diferències que semblances. Pedrolo era capaç, sense prendre notes, d'estar escrivint una novel·la i saber de què anirien les quatre o cinc que es proposava escriure a continuació, un cop l'hagués enllestit. I quan s'hi posava, intentava dedicar-s'hi el major d'hores possible, sense distraccions. En alguna ocasió havia escrit un dels seus textos més lleugers

directament en net, sense sentir la necessitat de fer un esborrany i després retocar-lo i corregir-lo. Per a mi, això és impensable. A més, necessito posar certa distància de temps entre un i altre capítol. I m'encallo. I quan m'hi torno a posar necessito rellegir bona part del que he escrit anteriorment. I entre sessió i sessió d'escriptura, puc desconnectar perfectament de la feina. És evident que la passió per narrar, que la tinc, no és de la mateixa intensitat que l'afectava a ell. Compartim, és clar, la fidelitat a la llengua.

Parlem, ara, del perquè de tot plegat... Com vas començar a escriure?

Per un intent de ser útil. D'adolescent, havia practicat algun esport, sense cap més virtut que la voluntat, però no tenia traça. Més endavant, vaig formar part de l'Esbart Verdaguier, en un moment que es volia crear una escola de dansa popular lligada a certes normes clàssiques, però només vaig servir per fer de bastaix en algunes danses religioses -Moixigangues, Moixiranges- en què calia algú força sòlid que aguantés que d'altres més àgils i prims li pugessin a coll. I va ser gràcies al premi literari que convocava cada any l'Associació del Personal de La Caixa -on treballava- que, a la vista dels treballs premiats em vaig veure amb cor de participar-hi. Havia llegit molt, jo, ja, llavors, i tal dit, tal fet! La vaig

encertar a la primera. I ja no he parat.

I, què és i què ha estat per tu l'escriptura, (un refugi, una lluita, un passatemps...)?

Al cap de més de cinquanta anys de dedicació, diria que és una forma de vida perquè bona part del meu món gira a l'entorn de la idea que així que pugui m'he d'asseure davant l'ordinador. Si puc fer-ho cada dia, millor. I si no, no passa res, sobretot si la culpa és que he vist alguna pel·lícula o he anat al teatre. Per sort, la meua dona comparteix aquesta afició i coincidim força en la valoració i l'interès del que hem vist. I llegir. Ara ella llegeix molt més que jo, que entre escriure, rellegir, corregir i revisar, em queda poc temps per al que realment em convindria com ara conèixer nous autors i recordar els que ja conec.

Va com va!, la teva darrera novel·la, ha estat publicat en una editorial petita, nova i amb grans aspiracions, què en penses del panorama editorial català actual?

En el meu cas, l'existència d'aquestes editorials petites, però ambicioses, ha estat decisiva. Fonamental. A mesura que han passat els anys i s'ha creat un star system que, legítimament, és clar, persegueix l'èxit de vendes, se m'han tancat les portes de les grans editorials. Mai no he tingut accés a publicar a Edicions 62, Destino o

Proa, per exemple. Sort, per tant, d'aquestes que lluiten per fer-se un lloc en el panorama editorial. Males Herbes, concretament, m'ha acollit amb un afecte sorprenent. De petits, els dos joves editors havien llegit algun llibre meu i van estar encantats que els oferís la meua última novel·la. A més, em van assegurar que els havia agradat i l'han promocionat al límit de les seves possibilitats. Ara ja estan gairebé convençuts que l'any que ve, coincidint amb el fet que farà cinquanta anys que es va publicar, editaran *Els orangutans*, que en el seu moment va tenir molt bona acollida, però que no hi havia hagut manera de tornar a publicar.

Quina bona notícia! Així doncs, podem dir, parafraçant Salvador Espriu, que mai no t'has "mantingut fidel per sempre més al servei" d'una editorial, i que ho valores positivament...

Em penso que és ben bé a l'inrevés, perquè "mai cap editorial se m'ha mantingut fidel", i quan m'han tancat la porta he hagut d'obrir-ne una altra. Ja em va passar fa molts anys. Després de publicar *La colla dels deu i I tu, què hi fas aquí?* a La Galera, l'editor, que a més era un bon amic, no em va acceptar *El zoo a casa*, que va ser el primer número de la col·lecció *La Xarxa* de les Publicacions de l'Abadia.

La fidelitat l'he mantingut sempre amb *Cavall Fort* a partir de la publicació del conte del primer número de la revista, l'any 1961, ja fa cinquanta-cinc anys. Hi he fet de tot: contes, articles, entrevistes, guions, tria de poemes, idees, informes i reunions del consell de redacció. ■

> Imatge d'en Joaquim Carbó en la seva visita el 26 de febrer a la Biblioteca de Caldes, convidat pel Club de Lectura per comentar dos dels seus últims llibres: "Cadàvers ben triats" i "Va com va". L'acompanyen, d'esquerra a dreta, Albert Mestres, conductor del Club de lectura, Mercè Barnadas, la bibliotecària de Caldes, Mercè Rossell, regidora de Cultura i Salvador Balliu, alcalde.

Festa de la Malavella: gràcies!

> L'Ajuntament de Caldes de Malavella vol agrair a tothom qui va intervenir a la Festa de la Malavella. El llistat és llarg: la Comissió de la festa de la Malavella per l'organització, l'empenta i la gran tasca duta a terme per fer la festa cada cop més gran, atractiva i atractive; les entitats, que han fet poble donant contingut a la programació amb la celebració

de diverses activitats; els col·laboradors, que han ajudat amb el que fes falta; als comerços, establiments, bars, restaurants i allotjaments per implicar-s'hi i crear productes al voltant de la figura de la Malavella o ambientar els aparadors amb temàtiques relacionades amb la Festa; i a tots els caldens per sortir al carrer i participar de la festa.

Enguany la pluja ha aigualit la festa i ha obligat a suspendre algunes activitats com rua de bruixes, la nit de bruixes i el concert de dissabte. Serà una petita pedra en el camí imparabile de consolidació de la festa, que ha arribat a ser en pocs anys un element de referència i d'orgull per a Caldes. Des de l'organització ja pensem en la Festa de la Malavella 2017!

Un Sant Jordi 2016 complet

> Des de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Caldes de Malavella aquest any es va apostar per fer una Diada de Sant Jordi ben plena d'activitats aprofitant que la celebració requeia en dissabte. Les parades de les llibreries i de les entitats van ser l'eix central així com la signatura de llibres d'una vintena

d'autors de llibres que viuen o tenen relació amb Caldes. A partir d'aquí es van proposar tot un seguit d'activitats, com la revetlla de Sant Jordi preparada per la Biblioteca, el recordatori de Julio Manegat i una visita a Can Manegat, l'actuació dels Castellers de les Gavarres, una audició de sardanes

amb l'Agrupació de Sardanistes de Caldes i l'obra de teatre "M de Roig: Paraules. L'únic contratemps va venir del temps ja que la pluja va obligar a desmuntar parades i a traslladar els actes de la tarda. Des de l'Ajuntament donem les gràcies a tothom qui hi va participar.

GESTIÓN INMOBILIARIA
Dominic Almaraz S.L.

**¿VOLS LLOGAR O VENDRE CASA TEVA?
¿BUSQUES CASA PER LA ZONA?**

CONSULTA
LES NOSTRES
OFERTES

- ✓ Ens avalen més de **20 anys d'experiència** en el sector
- ✓ Fem **valoracions d'immobles**
- ✓ Realitzem **cèdules d'habitabilitats i certificats energètics a molt bons preus**

T. 972 165 699 / 634 758 451 | Avda Sant Jordi, 8 | Maçanet de la Selva
www.g-inmobiliaria.com | dominic@g-inmobiliaria.com

La Fira de la Terra creix pas a pas

> Caldes de Malavella va acollir el diumenge 6 de març la 6a Fira de la Terra, un esdeveniment que va creixent any rere any pel que fa a activitats i a públic assistent. La novetat d'enguany va ser la incorporació del II Concurs Nacional Caní de Caldes de Malavella que es va afegir a diverses altres activitats relacionades amb gossos: el 3r Canicròs benèfic i marxa popular, el Campionat d'Espa-

nya d'Agility, la Gimcana canina, l'Exhibició de gossos de rescat i de la Policia Local de Caldes de Malavella, la desfilada canina i la demostració de Disc-dog. Pel que fa als cavalls, es va celebrar una desfilada pels carrers i l'entorn del poble, alguns joves genets van fer un circuit de jocs amb ponis i es van fer una demostració de Clicker Training i un espectacle eqüestre de doma en llibertat.

El conjunt d'activitats es va complementar amb el Mercat de productes artesans i ecològics i amb estands d'entitats, fundacions i protectores d'animals. Diversos restaurants del municipi van elaborar menús especials per als visitants. Agraïm les persones, empreses i treballadors municipals que han contribuït a fer possible la celebració de la Fira de la Terra de Caldes de Malavella.

La Fira d'Oportunitats arriba a la 15a edició consolidada

> La Fira d'Oportunitats de Caldes de Malavella va arribar el diumenge 12 de juny a la 15a edició com a un espai consolidat on vendre, comprar, canviar o regalar objectes de segona mà. Fins a una seixantena de paradistes van oferir un ampli ventall de productes de tot tipus. Com cada any, per inscriure-s'hi van pagar en forma de productes de primera necessitat que posteriorment Càritas va repartir a famílies necessitades de Caldes de Malavella. En total es van recollir 190 kg d'aliments i 78 € en donacions.

Nova edició del "Toca riure"

> El Festival de teatre d'humor "Toca riure" va arribar a la primavera a la 9a edició amb tres propostes: L'1 de maig, Melanie va oferir l'espectacle "Amazing", que combina màgia i humor. El 14 de maig va ser el torn d'en Peyu amb la representació de "Planeta i-Neptú. Un espectacle espacial". Van tancar el cicle Marcel Tomàs i Cascaï Teatre, amb l'obra "La banda del teflon". El festival està organitzat per l'Ajuntament de Caldes de Malavella amb el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Cloenda de l'aula de teatre

> L'Aula de teatre infantil i juvenil va tancar el curs el dissabte 18 de juny passat amb una representació en el teatre. Els joves actors i actrius van tenir l'oportunitat de mostrar el que havien estat aprenent al llarg del curs davant del públic. Els joves també van poder posar-se a prova a l'escenari interpretant una petita peça abans de l'última obra del Festival de teatre d'Humor "Toca riure". L'Aula de Teatre infantil i juvenil ha comptat amb els professors David Estany i Marc Ciurana.

VISITES TURÍSTIQUES
"la personalitat d'una vila termal"
diumenges al matí
 Oficina de Turisme 972480103, 11h. 3 eur.

VISITES GUIADES

Josefina Maymó s'endú el 13è Premi de Microliteratura Joaquim Carbó i Mònica Boixader, el premi local

Josefina Maymó va guanyar el premi absolut de la 13a edició del Premi de Microliteratura Joaquim Carbó amb l'escrit "Abracadabra". Per altra banda, el premi local va recaure en Mònica Boixader i el relat "L'estiueig etern". En la categoria juvenil, els premiats van ser Sergi Dalemus Adroher, Anna Esteve Ferrer i Pau González Cañaveras. Per últim, els guanyadors en la categoria infantil van ser Aniol Freixas, Mariona Sales, Anna Luque, Emma Pous, Nora Pazos, Noemí Aguilera i Queralt Vila. Aquesta edició del premi estava dedicada a Julio Manegat, periodista i escriptor que va estiuejar a Caldes, a la casa de la família, Can Manegat. Per aquest motiu la paraula que havien d'incloure tots els participants va ser "estiuejar".

1r PREMI ABSOLUT

"Abracadabra", de **Josefina Maymó Puig**. Era el seu secret. Cada nit, quan tots la creien adornada, treia l'àlbum de fotografies de sota els llençols. Amb el dors de la màniga de l'envellida camisola en fregava una a l'atzar. Treta la patina sèpia del temps, es produïa la màgia. S'escolava dins la imatge i, traslladant-se fins l'antic escenari, revivia vivències, no per antigues oblidades. Si li abellia, en canviava algun detall, perfilava la biografia.

Tot d'una, la veu del seu gendre, a l'habitació contigua, la sobresaltà. Sentí com deia a la seva dona:

No ens la podem pas emportar a estiuejar amb nosaltres, la teva mare. Fóra una nosa. Potser li hauríem de trobar lloc a una residència per uns dies. «Què s'ha cregut aquest poca-solta?», es digué. Ara sí, mataria dos pardals d'un tret. Passà els fulls amb avidesa fins al dia del seu casament. Se sentí com Aladí davant la llàntia amb l'ansia de veure acompanyats els desitjos. Brunyí amb força la fotografia que recollia el moment del "Sí" davant l'altar i, escolant-s'hi, intercanvià el que havia estat el seu marit per aquell altre xicot tan eixerit que sempre li havia fet el pes, el del simpàtic clotet a la barbata, i pronuncià, amb contundència, de nou l'afirmació. Corregit l'error de joventut, avançà força fulls fins al dia del casament de la seva filla i féu el mateix gest. Canvià aquell ximple

de comptable que tenia per gendre pel veí del quart, agradable i amb un ofici, lampista, gairebé poètic: crear llum i fer rajar aigua, tota una màgia. Guardà l'àlbum i s'adormí satisfeta.

L'endemà, una dona que no havia vist mai i que deia ser la seva filla l'ingressà a una residència sota el pretext que havia perdut la xaveta i que ja no la reconeixia. Tenia un clotet a la barbata.

1r PREMI LOCAL

"L'estiueig etern", de **Mònica Boixader Arbó**.

Vaig fer dones, vaig fer homes. I vaig fer la terra, que em va sortir rodona. Us vaig fer un cos de pell, ple de suc groguencs, vermellorsos, transparents. Apte per ser travessat pels aliments. Us vaig fer dependents dels aliments. I de la son. D'una dependència constant. Un cos penetrable. I us el penetreu, sovint. I us agrada. I jo us miro, m'entretinc. Us vaig fer dependents els uns dels altres. I us vaig ficar una nosa a dintre. La nosa de l'estimar i del morir. I us vaig encastar ulls a la cara, el tip que me'n vaig fer, de cavar clotets i encabir-hi bales de carn: ara blaves, ara verdes, ara de color terrosos. Recordo els meus ajudants, amb els dits botits de fer boletes, asseguts al voltant d'una taula. Tots fent ulls perfectament rodons. Si sabéssiu la fressa que fan els sacs plens d'ulls quan fa una ventada i rodolen per terra. O quan hi enfonso una mà pel caprici d'enfons-

ar-hi una mà. Sí, us vaig fer caducs, com els dies, com les estacions, com els rius. I aviat em vaig esgotar de crear i crear i crear sense treva. I vaig haver d'aturar-me, amb el davantal encara nou i amb prou feines tacat, i vaig trobar-me assumint que jo, totpoderós, necessitava procurar-me un exèrcit de déus. I els vaig convocar per escollir-los. I aquells dies, al cel, no s'hi cabia. Divinitats atrafegades cuitaven a convèncer-me de les seves virtuts. Arribaven nerviosos, suats, mossegant-se les ungles, estossegant amb els ulls sortits. I anaven fent una cua monstruosa, resplendent. I els que vam quedar, vam treballar. I tot això passava enmig d'aquest paradís, que no era altra cosa que un reflex millorat de tot el que sou vosaltres, que no és altra cosa que un estiuejar etern.

1r PREMI JUVENIL A

"Les vuit del vespre", de **Sergi Dalemus Adroher**.

Quan et vaig conèixer... Ai, quan et vaig conèixer! Et vaig veure amb el davantal enfarinat, amb el somriure d'orella a orella i una veu que em deia:

- Què et poso, maca?

I així dia rere dia fins que vas decidir apuntar a la bossa del pa: "C/ Major, 7. T'espero a les vuit del vespre." I tot va començar allà, tan de bo hagués començat abans! Vas il·luminar-me la vida, i des de llavors, vas ser l'aliment que em donava força per tirar endavant. Qui anava a dir que m'ajuntaria amb el forner del poble! Els anys de joventut van passar en un obrir i tancar d'ulls; vam casar-nos, vam tenir fills, i després de treballar i només treballar vam poder jubilar-nos. Només esperàvem poder viatjar, cuidar els néts... en fi, tot el que no vam poder fer quan érem joves. Però amb tres mesos, aquestes il·lusions han quedat amagades, oblidades.

Ara el bus em porta cap a l'hospital per veure't. I tot això que he dit és el que m'ha passat pel cap. He recordat tota la meua vida al teu costat, detall a detall, com si la que em morís fos jo.

Perquè sí, podré viatjar, podré cuidar als néts, podré comprar un xalet a la costa per estiuejar-hi, però ho hauré de fer sense tu. Materialment, tindrè el que vulgui; sentimentalment, sempre em faltaràs tu. Perquè, de què serveix tenir-ho tot per fora sense tenir res per dins? És com tenir la pell del plàtan, però sense plàtan; sense res que t'alimenti i et doni força per tirar endavant. Arriba l'hora de baixar i veure't per última vegada. Sembla que tot acaba de la mateixa manera que va començar: sense voler-ho i a la mateixa hora. Són les vuit del vespre.

1R PREMI JUVENIL B

"La comèdia irreal", de **Pau González Cañaveras**.

Era 28 de juny i, com cada any, estaven acabant de preparar els darrers detalls per anar-se'n a estiuejar a Hawaii, el seu arxipèlag somiat. Els agradava tant que, des que en Jan va fer els tres anys, cada estiu hi anaven. Ell és el més petit de la família, té deu anys. En Pep en té dos més i la Fiona catorze, tot i que ja es creu adulta.

Les maletes ja estaven tancades, amb la roba, jocs i aquells llibres que sempre tornaven sense obrir. Però aquell any era diferent:

- Pesen menys - deia la Fiona.

I no anava mal encaminada perquè, el que no sabien és que aquells llibres patien "fraselzheimer", cada dia que passava sense que ningú els obrís, perdien frases, aquestes eren les conseqüències d'aquesta malaltia degenerativa sense cap cura, produïda per la ignorància cap als llibres.

Els dies passaven enganxats als mòbils, sense aixecar cap ni adonar-se'n que passaven ràpids, massa ràpids, amb la mateixa lleugeresa que les frases abandonaven les pàgines.

Els jorns arrossegaven uns núvols ennegrits, com la gola d'un llop, portadors d'anihiladores tempestes. Un cop els llamps i trons van amainar, els més menuts de la família van adonar-se'n que alguna cosa havia canviat, ja que els seus estimats mòbils no s'encenien!

Al veure que no tenien res a fer, van decidir intentar fer una altra activitat que no fos les que farien amb els "smartphones", la televisió o l'ordinador. Pensant, en Pep, se li va encendre la bombeta al recordar que a la maleta hi havia un llibre.

A l'obrir el llibre van trobar-se totes les pàgines en blanc. Totes? No! Totes no, a les últimes planes, encara es podia llegir: "Aplaudiu, amics, la comèdia s'ha acabat."

1r PREMI JUVENIL B

Ex Aequo: "Vidres trencats", d'**Anna Esteve Ferrer**.

Va caminant i no es pot aturar. Sota els seus peus nus hi ha un munt de petits trossos de vidres amb els costats irregulars. Estan trencats i se li claven a les plantes. Però no ho pot evitar; els seus peus li van sols i com més resistència hi posa, més dolor ha de suportar. Què és el que ha fet per merèixer un càstig d'aquesta mena? Per què tothom afronta situacions menys doloroses que ella? Milers de preguntes com aquestes inunden el seu cap cada dia. Però al final acaba suposant que pots ser aquest el seu destí: caminar sobre vidres que se li claven als peus com llances sense poder-ho evitar, mentre veu que la resta de la gent els esquiva sense dificultats. Sembla que la vida mai no li donarà uns dies per descansar del dolor. No sap què és viatjar, estiuejar, divertir-se... Porta la mala fortuna incorporada a l'ADN. Ella és la meua sort: la que camina descalça sobre vidres trencats.

CATEGORIA INFANTIL

1r PREMI 6è CURS:

"Reflexió", d'**Aniol Freixas Torrent**.

Tothom està d'acord que l'espècie humana ha evolucionat molt des de la prehistòria però, hem evolucionat correctament?

Gràcies a tots els invents i idees que hem tingut, la nostra vida s'ha fet més fàcil. Ara hi ha robots que ens ajuden a fer-ho tot o, fins i tot, ens ho fan tot. Si ens fa falta qualsevol cosa amb dos minuts ho podem anar a comprar només gastant alguns euros. Aconseguir els aliments d'aquesta manera és molt fàcil, però aconseguir els diners no tant. Ens passem tota la vida fent coses per poder guanyar diners. Per què no ens busquem la vida cultivant-nos el menjar i cuidant-nos el bestiar nosaltres mateixos? Al principi ja ho fèiem, però ens vam pensar que posant-hi la moneda al mig ens faria la vida més fàcil. Si us hi fixeu, estem sempre treballant per guanyar diners, sobretot quan som grans. Comencem de petits, anant a l'escola, d'una part per educar-nos i d'altra part per aprendre el mínim per poder treballar. Després anem a l'institut per acabar d'aprofundir-ho i, al final, o a treballar directament o a la universitat i després a treballar, per guanyar-nos la vida o, més

ben dit, per guanyar-nos els diners amb què ens pagarem la vida.

Ens hem obligat a nosaltres mateixos a treballar gairebé sense interrupcions. Només tenim tres mesos per estar amb la família, passant-nos-ho molt bé i estiuejar tranquil·lament. Per això jo em pregunto: perquè ens hem eliminat el temps per viure i per fer el que ens vingui de gust? Pot ser que alguns pensin que estic exagerant, però, feu aquesta reflexió i veureu que realment és important i que no estic exagerant. Bé, no vull molestar-vos més. Segur que teniu molta feina (m'agradaria poder dir temps lliure però no puc).

ACCÈSIT 6è CURS:

"La tieta Tila, la meua salvació de l'estiu", de **Mariona Sales Marcé**.

Sóc la Clàudia. Avui som dilluns i encara em queden dues setmanes d'escola. Els meus pares diuen que aquest any no anirem a estiuejar perquè ara hi ha molts problemes polítics, que aviat hi haurà eleccions i que si ens n'anem no n'estarem al corrent.

Totes les meves amigues se'n van a algun lloc: a Londres, a Menorca... I jo? Què els he de dir? Que em quedo a Barcelona?! Un dels meus somnis és marxar a l'Índia a veure la meua amiga, la Swati, però ja hi tornem a ser amb els meus pares. Que si és massa car, que si és perillós... Ai! Quin estiu més avorrit que passaré! Falta una setmana d'escola i el pare comença a parlar d'un viatge que ha de fer per feina. Jo em poso trista perquè no m'agrada que marxi, llavors m'adono que la mare i el pare marxen junts i que m'hauré de quedar amb la tieta Tila.

A mi no m'agrada gens passar un dia amb la tieta Tila, perquè tota l'estona baveja i només s'està quieta a la seva butaca. Imagineu-vos tot un estiu sencer! Fa dos mesos que s'ha acabat l'escola i passar el temps amb la tieta Tila ja no em sembla tant avorrit, fem moltes coses juntes i em penedeixo d'haver dit que no m'ho passaria gens bé amb ella. A mi em sembla que la tieta Tila només s'està asseguda a la butaca de casa seva quan l'anem a veure nosaltres perquè jo he vist com no para de fer coses. Avui els pares ja ha tornat i jo estic molt contenta!

Demà ja comença l'escola i jo ja penso tot el que els explicaré a les meves amigues. Tot el que he fet aquest estiu! Es moriran d'enveja!

1R PREMI 5è CURS:

"T'explico que...", d'**Anna Luque Casanovas**.

Hola diari secret!

Sóc l'Annita i avui t'estreno. Començaré explicant-te una paraula que nosaltres la diem i no sabem exactament què vol dir. La paraula és: "injust". Aquesta paraula, que la diem nens com nosaltres, que no ens falta de res, no l'hauríem de dir perquè el que sí que és injust és que hi hagi refugiats, que hi hagi guerres, nens pobres que no tenen cases o orfenats on hi ha molts nens que no tenen família, i ho estan passant molt malament.

És això el que és injust i nosaltres no hauríem de consentir aquesta paraula, perquè tenim aquesta paraula: Vivim bé. Què n'opines tu, diari?

Saps què, quan a la gent li explico que el meu millor amic ets tu, se'n riuen de mi i jo no entenc el perquè? Però la mare em va ensenyar a ignorar a la gent i passar d'elles i la veritat funciona bastant bé.

Adéu, ja és tard i la mare diu que haig d'anar a dormir i a més demà vaig de vacances. Vaig a estiuejar a Mallorca. Et tornaré a escriure quan torni, no t'enfadis, tardaré una mica, perquè quan torni, hauré de desfer les maletes. Que ningú t'obri la porta, a part de mi. El deixo sota el coixí perquè no passis por.

- Que t'ho passis molt bé-, em va respondre en silenci.

ACCÈSSIT 5è CURS:

"El diari secret", d'Emma Pous Vinyals. Hola, sóc la Laura. L'altre dia em vaig mudar de casa. Ara visc a Caldes de Malavella. Abans vivia a Girona. A sota el llit de la meua nova habitació vaig trobar un diari secret, el vaig obrir i hi posava:

- Dijous, 17 de març del 2002

Bon dia diari, avui ha estat el meu dia de sort. He tret un excel·lent a mates! He acabat la meua col·lecció de cromos! El més increïble és que avui, al parc, amb les meves amigues Mariona, Joana i Laia, hem trobat enterrada una caixa. L'havien posada allà quatre nens i nenes de 5è el 1983. Com que ja era hora de marxar se l'ha emportat la Laia a casa i demà al parc l'obrirem. Adéu diari!

- Divendres, 18 de març del 2002

Hola! Avui hem obert la caixa. Hi ha una nota que posa: Hola! Si heu obert aquesta caixa sou molt afortunats. Heu d'anar a la casa núm.5 del carrer Malavella el dia 23 d'abril. Allà haureu de buscar un joier rosa, taronja, blau i lila. A dins trobareu moltes notes. Agafeu-ne una que tingui el títol "estiuejar" i seguiu les instruccions. Això és el més interessant del dia. Adéu!

Vaig parar de llegir i vaig passar moltes pàgines fins el dia 23 d'abril.

- Dissabte, 23 d'abril del 2002

Avui hem anat a la casa, hem buscat la nota i hem seguit les instruccions.

Primer hem anat a l'església i hem preguntat al capellà si ens deixava anar darrere l'edifici, un lloc prohibit. Segon, allà darrere hem obert una caixa forta i, tercer, hem obert una pergamí que hi havia. Allà explicava una història titulada "La història perduda". És una història que va escriure Julio Manegat per al concurs de Microliteratura. Adéu diari!

1R PREMI 4t CURS:

"El llop i la mare", de Nora Pazos Cano.

Hi havia una vegada la típica història de la caputxeta vermella. Us explicaré la història resumida: la mare dona la cistella a la caputxeta i ja sabeu la resta. Doncs no. La història va canviar:

La mare va castigar la caputxeta i va ser ella qui va anar a portar a l'àvia les seves galetes de mel i ametlla. Quan la mare va marxar es va trobar el llop i el va saludar:

- Hola llop! Com estàs?

I el llop li va contestar:

- Estic bé però tinc gana. Què portes?

I la mare va contestar cansada:

- Les meves galetes. Te'n recordes?

I el llop va començar a parlar en veu baixa:

- Si li agafés la cistella me les podria menjar.

El llop li va dir a la mare que se n'aniria a estiuejar. Però la mare es va girar i va tornar pel camí per anar a casa de l'àvia tan tranquil·la. El llop no es va rendir i va agafar la cistella a la força. Quan tenia la cistella va venir la mare i la hi va treure. Llavors el llop li va preguntar a la mare:

- Per què no em dones una galeta?

La mare li va contestar:

- Per què no dius la paraula màgica, "si us plau"?

El llop s'ho va pensar i va contestar:

- D'acord, "si us plau"!

La mare va agafar la cistella i li va donar una galeta.

Quan el llop va menjar-se la galeta va començar a trobar-se malament i va recordar que portava ametlla i n'era al·lèrgic.

ACCÈSSIT 4t CURS:

"El text de l'Helena", d'Andrea Arana Garcia

L'Helena era una noia rossa amb els ulls blaus. Vivia a Girona però era de Galícia. La mare la va despertar per anar a l'escola. L'Helena es va aixecar molt ràpid del llit. Li agradava molt anar a l'escola. Un cop va ser a l'escola el seu millor amic, l'Arnau, li va explicar que havien de fer un text en que sortís la paraula "estiuejar". La mestra era alta, amb el cabell negre, va repartir un foli a cada nen i els va dir que havien de fer un text en el que sortís la paraula "estiuejar". L'Helena molt contenta i emocionada va començar a escriure una història, que anava de una família que marxaven a Madrid a passar l'estiu amb els avis.

Quan l'Helena va arribar a casa li va explicar a la seva mare el que havien fet i de què anava la seva història. Finalment l'Helena va guanyar el concurs i li van donar 100 euros per gastar-se en llibres. A l'Helena li va encantar el premi perquè li agradava molt llegir.

També li va agradar haver viscut l'experiència.

1r PREMI 3R CURS:

"Estiu a Caldes", de Noemí Aguilera Paredes.

Aquest estiu van venir dos periodistes a estiuejar a Caldes.

Quan van arribar van decidir passejar pel poble. Primer van anar a veure les Termes Romanes, després la Font de la Vaca i, per últim, la Casa Rosa. A la Casa Rosa van menjar patates fregides i van beure una coca-cola.

Els periodistes van anar a dormir a casa de l'Albert i la Laia, els seus millors amics. L'endemà al matí van anar a Can Quim a prendre's un cafè i després van anar a Sant Maurici a passar-hi tot el dia. Feia un dia molt bonic per anar a passejar.

Al cap d'uns dies van anar a la Piscina Municipal de Caldes. Es van banyar, es van tirar de cap, es van menjar un gelat de xocolata... Un altre dia van anar a la nova pizzeria a sopar i es van menjar una pizza Quatre Formatges. Per últim, van tenir la sort de conèixer l'alcalde i li van fer moltes fotos.

Al final de l'estiu, els periodistes es van acomiadar de la Laia i l'Albert i van marxar.

ACCÈSSIT 3r CURS:

"Els Peixos", de Querat Vila Mesa.

Peixos, peixets, ben boniquets.

Aneu a nedar
o a estiuejar?

Voleu volar
o anar a cantar?

A crear
o a estudiar?

A anunciar
o a ballar?

A caminar
o a passejar?

A pintar
o a dibuixar?

Quan ho hàgiu decidit,
que tothom aixequi el dit.

LA TRIA DE JULIO MANEGAT

Ja fa anys que volíem dedicar el nostre premi literari a Julio Manegat però per diferents raons ho anàvem canviant, a vegades a última hora. Finalment, en aquesta 13a edició ens vam decidir i un atzar favorable ens ha acompanyat. Tot un seguit de coincidències ha fet que el que havia de ser un senzill homenatge a aquest periodista i escriptor barceloní que estiuejava a Caldes hagi acabat amb l'acte que vam celebrar aquest Sant Jordi a la seva casa d'estiueig: can Manegat, un edifici modernista situat al bell mig del poble, un espai amb cert misteri perquè molts caldens no hi havien entrat mai.

Tot just ho acabàvem de concretar quan van entrar per la porta de l'Oficina de Turisme una parella demanant informació sobre can Manegat. Fora del que és habitual els va atendre en Pep Casas, tècnic de cultura que els va explicar allò que sabia de la casa, el Dr. Manegat que l'havia fet construir i sobre l'estiueig de la família de Julio Manegat. Resultava precisament que eren dos fills del referit escriptor barceloní (en Luís Ignacio i la Ma Jesús) que havien fet una visita a Caldes com a recordatori de les seves estades estivals i estaven sorpresos i encantats de què pretenguéssim fer un petit homenatge al seu pare per Sant Jordi i amb motiu del Concurs de Microliteratura. A partir d'aquí tot va anar rodat. Ens varen proporcionar molta informació i dades sobre tota la nissaga dels Manegat especialment sobre el Dr. Manegat i sobre el pare d'en Julio, en Luís G. Manegat, també escriptor i periodista que havia fet llargues estades a la nostra població.

Un altre feliç coincidència va ser que justament la casa hagués estat venuda feia molt poc i que el nou propietari Joan Antoni Ginestà, un altre doctor, n'estigués fent una restauració amb el màxim respecte a l'edifici i molt bon gust. Se'ns va acudir que la presentació la podríem fer al pati de la casa i així li vam exposar al propietari. Però ell va anar més enllà i ens va obrir generosament no només el magnífic pati exterior sinó també les estances de l'interior de can Manegat, a nosaltres i a tot el poble.

Cal subratllar la bona disposició de la família Manegat, el seu interès per tot el que anàvem plantejant i la seva generositat en fer una donació de llibres de Julio Manegat per a la Biblioteca Municipal.

D'aquesta manera, el que era al principi un petit text en un tríptic es va convertir en una festa de la que va gaudir tot el poble i on vam poder viure uns retrobaments emocionats entre la família Manegat i veïns del poble que havíem compartit jocs d'infantesa.

Des de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament volem agrair a la família Manegat i al Dr. Ginestà la seva bona disposició i generositat envers la nostra proposta.

El Pati Obert, aprofitem els espais del poble per fomentar l'oci

El mes d'abril passat es va iniciar el projecte Pati Obert a Caldes, activitat que consisteix en l'obertura del pati de l'Escola Sant Esteve les tardes de divendres, dissabte i diumenge. El pati està obert a tothom de forma gratuïta i està dinamitzat per un monitor que porta propostes de jocs, tallers i d'altres activitats voluntàries però també s'hi pot jugar de forma lliure.

D'ON NEIX AQUESTA INICIATIVA?

El Pati Obert neix en el marc del Pla Local de Joventut 2012 - 2015 amb la proposta de creació d'un espai per fomentar la cohesió social i la dinamització comunitària i, a més, fomentar l'oci a tota la població de Caldes.

A més, dins l'Educació de Carrer, proposta metodològica de l'Àrea de Joventut des del 2014, s'indaga en la necessitat de dinamitzar espais urbans més enllà del propi equipament juvenil, buscant també la realització d'activitats intergeneracionals que millorin la convivència dels diferents col·lectius del municipi.

Al 2015, l'equip directiu de l'Escola Sant Esteve, manifesta la necessitat d'obrir el pati amb l'objectiu de fer-hi un control de l'accés reiterat durant els caps de setmana i en horari de tancament.

Finalment doncs, l'Àrea de Joventut, amb el suport de les àrees d'Ensenyament i Esports, dissenya un projecte que va més enllà de la vigilància i procura dinamitzar un espai a partir del lleure i les seves activitats.

QUINA REBUDA HA TINGUT LA INICIATIVA?

En els seus inicis amb la Consuelo com a monitora del Pati Obert i ara amb en Curial, i amb el suport del dinamitzador juvenil Aram Estiu, la gent de Caldes ha rebut de forma positiva l'activitat i hi participa activament, tant en les activitats dirigides com en el joc lliure. Els usuaris solen participar en les diferents activitats que es proposen, que en les darreres setmanes han estat relacionades amb l'esport, la Festa de la Malavella, Sant Jordi o fins i tot, els tallers que han demanat els propis usuaris.

Durant aquest 2016 s'avaluarà la incidència de l'obertura d'aquest espai, les activitats que s'hi realitzen i l'interès per part dels habitants del poble, amb l'objectiu d'adequar cada vegada més la proposta i així, consolidar l'espai i convertir-lo en una activitat de referència en quant a oci positiu.

Des de l'Àrea de Joventut, esperem que gaudiu de l'espai i que durant els propers mesos, participeu activament del Pati Obert! ■

AQUAE

ANUNCIA'T A L'AQUAE A PARTIR DE 15€!

Si vols fer publicitat entre els caldens, arriba una nova manera d'anunciar-te, molt econòmica i eficaç! Si et dones a conèixer a través de l'Aquae tindràs els següents avantatges:

- És un mitjà gratuït
- Té una tirada de 1.700 exemplars
- Arriba a bona part de les llars de Caldes
- Té unes tarifes molt econòmiques, a l'abast de tothom

Si ets una empresa, un comerç, una indústria, un professional... anuncia't a la revista municipal de Caldes de Malavella. És la millor manera de publicitar-te!

Informa-te'n a l'Ajuntament de Caldes de Malavella (972 47 00 05).

Què hem fet a la biblioteca?

Des de l'últim número de l'Aquae a la biblioteca hem fet moltes coses. Les cròniques de les trobades del club les podeu trobar al nostre bloc i també ens podeu trobar al Facebook, Twitter i a l'Instagram que acabem d'estrenar.

Cada dilluns a les 5, contes en anglès. Amb Morten Ovegard.

GENER

27: Grup de Lectura cal Ferrer: Comentem amb Josep Maria Fonalleras "La sala d'estar és un camp de futbol" (Ara Llibres, 2015). Amb el suport de la Diputació de Girona.

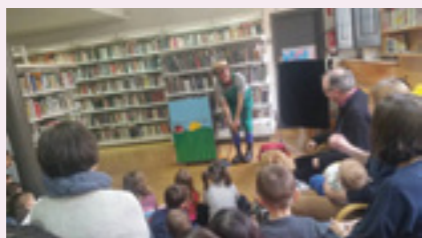

FEBRER

26: Club de lectura amb Joaquim Carbó. Comentem "Cadàvers ben triats" (Pagès, 2010) i presentem la seva última novel·la "Va com va" (males Herbes, 2015). Amb el suport de la Institució de les Lletres Catalanes. L'Ajuntament de Caldes va adquirir un lot de 15 volums que hem donat a la Central de Biblioteques de Girona a disposició de la resta de clubs de lectura del país.

27: Contes en anglès: Let's go to the farm amb Ruskus Patruskus

MARÇ

4: Presentació del Club de Lectura Juvenil.

17: Contes musicals dins de la Setmana de la Música que organitza el SEMC "Borrissol i el món dels Colors" amb la Cia Alquímia Musical.

ABRIL

9: Parlem d'astronomia i mireu el sol.

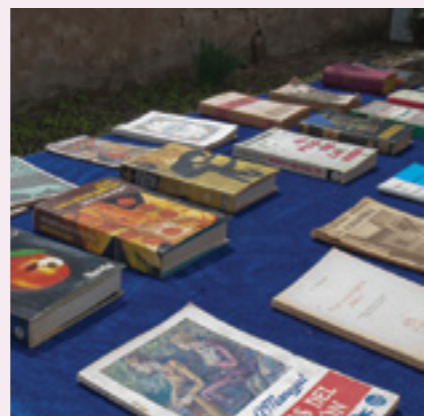

22: Revetlla de Sant Jordi. Club de lectura. "El Quadern d'Agnes Solà" (Angle, 2001) amb Teresa d'Arenys

23: Sant Jordi

Donació de llibres de la família Manegat a la biblioteca i visita a la casa.

Lliurament de premis del 13è concurs de Microliteratura Joaquim Carbó.

28: Grup de lectura de cal Ferrer. "L'estiu que comença" amb Silvia Soler (Planeta, 2013). Premi Ramon Llull. Amb el suport de la Institució de les Lletres Catalanes.

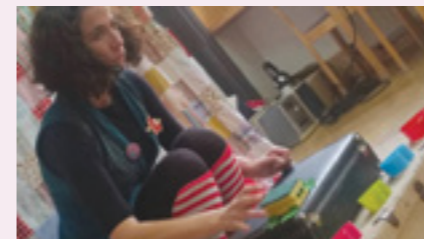

MAIG

5: Xerrada Associació Amical de Mauthausen "Els republicans als camps nazis" i ofrena floral al deportat caldenc Joan Vendrell i Valentí.

14: Contes que bateguen amb La Senyoreta

21: Presentació del llibre d'Anna Teixidor "Combatents en nom d'Al·là" (Ara Llibres, 2016).

Homenatge a Joan Vendrell

Reprenent l'acte d'homenatge a Joan Vendrell i Valentí, caldenc deportat i mort al Camp d'extermini de Mauthausen, que us hem comentat unes línies enrere, us transcrivim el text que va llegir el seu nebot, l'Esteve Vendrell, el mateix dia 5:

Aquest any 2016 fa 73 anys que va ser assassinat el meu oncle Joan. Va ser assassinat per la incomprensió, el terror, el fanatisme i la barbàrie. Condemnat a mort per la causa de ser simplement una persona de pensament lliure i defensor de la dignitat humana. No he tingut la sort de conèixer el meu oncle Joan, però per les informacions familiars i d'altres, el seu tarannà senzill i humil feien d'ell una persona extraordinària i respectada. Quina llàstima que tants milers de persones com en Joan fossin víctimes d'aquests fets produïts per uns monstres que es consideraven superiors a les persones!

Oncle Joan, siguin on siguis, després de tants anys, la terra on vas néixer i els seus habitants et recorda i et recordarà i que el sacrifici de la teva vida serveixi perquè les gene-

racions presents i futures prenguin totes les precaucions possibles per tal que aquestes barbaritats no es produeixin mai més.

Com a descendent directe d'en Joan, agraeixo molt cordialment a Amical Mauthausen el treball realitzat al llarg de tants anys per conservar i difondre aquesta trista memòria històrica. Agraeixo també al nostre Ajuntament que ha donat i dona totes les facilitats perquè aquest acte, aquest homenatge, es pogués portar a terme i també a tots els caldencs i caldenques que ens estan acompanyant.

Per acabar, que el record d'en Joan sigui un clam per la llibertat i pel respecte a la vida humana.

Esteve Vendrell i Valentí

Recomanació de cinema

PASTOR, Àlex; PASTOR, David. *Los últimos días.* 2013.

Un dia, de cop i volta, una estranya epidèmia que incapacita a les persones a sortir a l'exterior comença a estendre's ràpidament entre la població mundial. Aviat tothom es veurà forçat a romandre a l'interior dels edificis si no vol morir de manera fulminant tan bon punt posa un peu a l'exterior.

En el seu intent per localitzar a la seva xicoteta, en Marc (Quim Gutiérrez) creuarà Barcelona, evitant sempre els espais oberts i enfrontant-se als perills d'una ciutat devastada i dominada pel caos. Aquest viatge l'haurà de fer amb la imposada companyia de l'Enrique (José Coronado) que, just abans de l'epidèmia pretenia acomiadar-lo de la seva feina.

Inquietant, angoixant i apocalíptica però també amb un bri d'esperança, aquesta pel·lícula ens mostra les diferents reaccions de cada persona quan la societat s'ensorra i la fragilitat del món on ens ha tocat viure.

Los últimos días va guanyar el Premi Gaudí a la millor pel·lícula en llengua no catalana l'any 2014.

Marta Feliu

Taller de dansa contemporània i hip-hop per a joves

Caldes de Malavella acull entre els mesos de juny i de juliol un taller de dansa contemporània i hip-hop per a joves al Local Social del veïnat de Can Solà Gros. La iniciativa forma part d'una nova edició pel Projecte de Desenvolupament Comunitari (PDC) a diverses urbanitzacions de la comarca. L'activitat, adreçada a joves de 12 a 20 anys, és gratuïta. Es faran en total 10 sessions: tres durant el juny i 7 al juliol.

En el marc del PDC s'han programat diverses activitats que es realitzaran en un total de set urbanitzacions de la comarca (Sils, Vidreres, Caldes de Malavella, Maçanet de la Selva, Riudarenes, Massanes i Santa Coloma de Farners) i seran d'àmbit artístic i de lleure. S'hi duran a terme tallers de dansa, d'expressió corporal, teatre social, entre altres. Enguany, el projecte té com a eslògan #itutambé i està adreçat als joves.

El desenvolupament de la iniciativa hi han col·laborat els mateixos ajuntaments, regidories, tècnics de promoció econòmica, joventut, serveis socials i membres de les associacions de veïns.

#itutambé està finançat per la Secretaria de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya i coordinada pel Consell Comarcal de la Selva. Des de l'any 2013, el Consell gestiona aquest projecte que té com a objectiu dinamitzar espais que sovint estan molt allunyats del centre dels municipis i, alhora, promouen l'associació entre els veïns dels veïnats i urbanitzacions.

El conseller de Benestar Social a l'ens comarcal, Pere Garriga, ha valorat molt positivament l'experiència de les dues edicions anteriors i ha assenyalat que "el fet que enguany el projecte estigui dirigit a un públic més jove ens permetrà donar resposta a un nou col·lectiu, que fins ara no havia estat tant protagonista del projecte.

"El projecte té com a objectiu dinamitzar espais que sovint estan molt allunyats del centre dels municipis i, alhora, promouen l'associació entre els veïns dels veïnats i urbanitzacions".

Les audicions del mes

Estem arribant als darrers dies del curs i estem posats de ple en els assajos de la cantata per celebrar-ho. Per aquest motiu us estem preparant l'obra "Història de Catalunya en cançons", a través de la qual, amb la veu dels alumnes i la música interpretada pels professors de l'escola us explicarem alguna de les etapes més destacades del nostre passat, des de la prehistòria fins a la Renaixença literària, passant pel comte Guifré el Pilós, el rei Jaume I, els almogàvers, el compromís de Casp, el rei Carles V, la Guerra de Successió o el Tractat dels Pirineus, entre d'altres. Aquesta cantata us l'oferirem al Casino el dia 21 de juny a les set de la tarda. Us hi esperem!

La setmana del 14 al 18 de març varem celebrar la setmana cultural de l'escola de música. Els alumnes de l'escola varem oferir al llarg de quatre dies audicions als pares i al poble de Caldes. La majoria dels alumnes hi van participar i el Casino es va omplir de públic tots els dies. Paral·lelament a les audicions, es varen realitzar una xerrada d'un luthier, un concert de piano i violoncel i ens van ensenyar a ballar l'Herreu Riera.

També us volem fer saber que les preinscripcions de l'escola per al proper curs 2016 - 2017 seran durant el més de juny. ■

La família i l'escola, agafats de la mà

Per què és tan important que la família i l'escola vagin a una a l'hora d'ensenyar i educar a un infant? Ser pares/mares no és una tasca fàcil, tot el contrari. Tots tenim el mateix neguit: "Ho farem bé?" Quantes vegades hem escoltat la mítica frase: "Ha nascut sense el llibre d'instruccions".

Les estratègies que a unes famílies els funciona, a les altres no. Doncs es tracta d'anar aprenent diàriament. Mai no en sabrem prou.

L'àmbit familiar és un lloc privilegiat on l'infant creix, troba protecció, seguretat, amor, cura, on adquireix valors, emocions, principis, comportaments, entre d'al-

tres. La família és el primer agent socialitzador i, com a tal, té la responsabilitat d'educar el seu fill/a. Així doncs, la seva influència és imprescindible perquè el nen/a es descobreixi a ell mateix.

El mateix ens passa a tots els docents. Dia a dia, cerquem la millor estratègia per aconseguir que cada alumne/a desenvolupi les seves capacitats, habilitats i coneixements, al seu propi ritme. Hem de tenir present que cada nen/a porta el seu bagatge personal en funció del nucli familiar al qual pertany. Per tant, el nostre treball educatiu, en relació a les famílies, és acompanyar-les i ajudar-les en l'educació del seu fill/a. Quan la

unió entre família i llar es produeix positivament fa que l'infant tingui l'autonomia, la confiança i la seguretat en sí mateix per anar madurant al llarg de la vida.

Per totes aquestes raons, des de la llar potenciem la relació directa amb les famílies. Volem anar tots a una en els diversos aspectes de l'infant i utilitzar les mateixes estratègies per facilitar el desenvolupament integral del nen/a.

Per això, des de la llar donem tanta importància a les interrelacions família - llar: comunicació diària, entrevistes, reunions, activitats familiars, tot el que proporciona un contacte i una vida paral·lela en el creixement dels infants.

AMPA de la Llar d' Infants "Els Ninots"

www.llarinfants.caldesdemalavella.cat

La feina de l'AMPA

Des d'aquest espai ens complau poder informar a tots els pares i mares dels alumnes de la Llar d' Infants Ninots, de totes les activitats que estan realitzant els seus fills i filles subvencionades des de l'AMPA.

Aquests darrers dies, els nens i nenes van poder gaudir amb la història que els hi va explicar l'Assumpta Mercader, titulada "Els contes de l'osset Elies" que els va encantar, amb la que tots i totes van poder participar i amb la qual es va celebrar

el dia de Sant Jordi a la llar.

Des de fa uns dies, reben la visita d'un membre de l'escola de música, fins ara han conegut a la Xènia i el seu Violí, a en Víctor i els seus instruments de percussió, com el djembé, el darbuka, les claus de fusta, la pandereta i la maraca d'ou, a la Caterina i la seva Arpa, activitat que s'allargarà fins a final de Juny.

També hem participat en la darrera festa de la Malavella amb una paradeta, a la qual veníem pastis-

sos, pizzas, empanades, quiches, magdalenes, galetes i crepés, dels quals tothom que es va apropar, malgrat la pluja, va poder gaudir i degustar fent una petita aportació, tots ells elaborats per alguns pares i mares dels nens i nenes de la llar, als quals volem agrair la seva participació, ja que gràcies a aquestes iniciatives i a la col·laboració de tots es poden dur a terme totes les activitats promogudes des de l'AMPA.

A l'escola ja tenim hort!

L'AMPA ens fa molta il·lusió presentar-vos el nou projecte que hem iniciat aquest curs: l'hort escolar.

Es tracta d'una iniciativa que ens va plantejar el Servei de menjador com a part del seu projecte educatiu i que ha comptat, des d'un principi, amb el nostre vistiplau i suport, com no podria ser d'altra manera.

L'hort és un recurs pedagògic que vincula els alumnes de l'escola amb la natura i que fa que els sigui pròxima per tal de viure-la i experimentar-la de prop.

Els horts escolars afavoreixen i contribueixen a l'educació mediambiental i al desenvolupament individual i social, ja que afegeixen una dimensió pràctica als aprenentatges. Poden reforçar matèries com les llengües i les matemàtiques, i d'altres com les ciències naturals i les ciències socials.

Com a objectius fonamentals des-

taquen els següents:

- > Sensibilització i educació mediambiental mitjançant el contacte amb l'agricultura i l'hort.

- > Convivència i intercanvi de coneixements entre diferents generacions (aprendre de la saviesa dels avis).

L'hort és també un eix important que ens permet dinamitzar moltes activitats amb els alumnes del menjador, com ara:

- > Crear grups de treball que s'encarreguen de diferents tasques.

- > Plantar, conjuntament, les verdures que pertoqueu per temporada.

- > Fer els rètols indicadors de cada verdura plantada.

- > Reciclar la matèria orgànica i l'aigua del menjador.

- > Recollir les fulles seques del pati per al compostador.

L'hort ha esdevingut una realitat a partir del mes de gener gràcies a la col·laboració municipal en els treballs de condicionament de l'es-

pai, a l'aportació d'eines i material per part de famílies de l'escola i de l'empresa de bricolatge i jardineria AKI, al suport del Consell Comarcal i als treballs i tasques de direcció d'en Joan Santa, avi de l'alumne Pau Garriga.

Al llarg del segon trimestre hem plantat diversos tipus d'enciams, pastanagues, coliflors i carxofes, i al mes de maig, tomàquets. Amb la collita d'enciams hem fet amanides de l'hort un parell de dies al menjador, la qual cosa ha fet una gran il·lusió als nens i nenes hortolans de l'escola.

L'hort, situat a tocar del carrer Costa Brava, incorpora també un planter de plantes aromàtiques.

Fins ara ha estat un èxit, sobretot per l'excel·lent acollida entre els alumnes i per la bona feina i il·lusió de l'equip educatiu del servei de menjador.

Moltes gràcies a tots els implicats, per fer-ho possible! ■

En Joan Santa, el nostre mestre hortolà

Nens i nenes treballant a l'hort

Nens i nenes treballant a l'hort

L'hort vertical consta de plantes aromàtiques

Taller de compostatge impartit pel Consell Comarcal

Visita institucional amb l'alcalde i regidors

Nimfes i Tritons: els déus de les aigües?

Les alumnes de 4t hem fet una recerca del nostre entorn natural i per acabar de completar aquest treball interdisciplinari vam fer un treball de camp tot descobrint la Bassa d'en Rufí. En aquesta recerca hem tingut l'ajuda d'un biòleg que treballa pel Departament de Medi Ambient.

A partir d'alguns vídeos de tritons, on explicaven les seves caractè-

terístiques, el seu hàbitat, la seva vida..., vam analitzar les condicions ambientals que garanteixen la seva vida en una riera.

Vam dividir l'aula en grups d'investigació tot usant el material necessari. També vam agafar algunes mostres d'aigua per poder realitzar les proves analítiques per veure'n les condicions. Aquestes proves requerien una mica més de temps.

Amb l'anàlisi realitzat vam valo-

rar si el tritó pirinenc podria viure a la nostra bassa i vam plantejar les nostres conclusions en funció de la investigació realitzada.

Per poder fer tot aquest treball vam utilitzar diferents materials: audiovisual, dossier de treball de camp per als alumnes, fitxes d'invertebrats de la bassa, vegetació, ocells, insectes, reclams, binocles, tests químics, microscopis, tubs d'assaig... ■

S'acaba un curs diferent

● I...sense adonar-nos, ens trobem de cop al mes de juny, mes en el que finalitzen un munt de coses, un munt d'activitats... entre elles, el curs escolar. Doncs sí, enmig de dies plens d'anades amunt i avall, de festes, d'adéus, d'organització familiar, de festivals i comiats... tornem a estar de nou al final de curs! I com no, ens ha passat volant!

Els nens, per la seva banda, estan ja amb la "feina feta" i amb el cap i el cor posat a les vacances d'estiu. I els pares... com estan els pares? Segur que amb el cap a totes bandes i el cor també!

D'aquests pares, hi ha un nombrós grup que també està donant

per finalitzat el curs escolar, tot i que es troba ja, treballant per l'any i el curs que ve.

Des de l'AMPA podem dir que ha estat un any diferent, un curs molt diferent i ple d'emocions... Aquesta diferència l'ha marcat principalment el nou entorn, el nou esperat edifici, que ha posat fi a una "lluita", que ha canviat fins i tot la visió dels més petits, la seva percepció d'escola i ha afavorit el seu dia a dia... i també la visió dels que no som tan petits. Ara ja podem dir que som una escola com la majoria, amb els seus espais, una ESCOLA amb majúscules. Tot i així, encara queden moltes coses per fer, per

treballar conjuntament, per millorar, i per dur a terme. Podríem parlar de la feina feta fins aquest moment però posarem ja el cap, i el cor, al proper curs. I entre llibres, patis, webs, festes, activitats extraescolars, menjadors, loteries, xandalls, Aquaes, i reunions i més reunions... veurem que encara ens queda molt per fer i direm adéu a un curs que segurament haurà marcat a molts, grans i petits.

Des de l'AMPA desitgem a totes les famílies que passeu un bon estiu i us animem a tots a col·laborar i treballar conjuntament amb el cap, i també amb el cor, per fer de l'escola, una escola encara molt més gran!

Balanç de final de curs

Ja s'ha acabat un altre curs, i amb ell, es tanquen cicles. Pels que van començar a primer, es tanca el cicle de les novetats i pels de quart, més que tancar un cicle, podríem dir que és l'inici de nous camins cap a noves experiències, segurament tant o més bones que aquests quatre anys de l'ESO. Els alumnes que aquest any han fet tercer, el proper curs seran els grans i pels que han cursat el segon, serà l'inici d'un canvi de cicle, de professorat, possiblement d'alumnes a les aules... en fi, canvis per tothom!

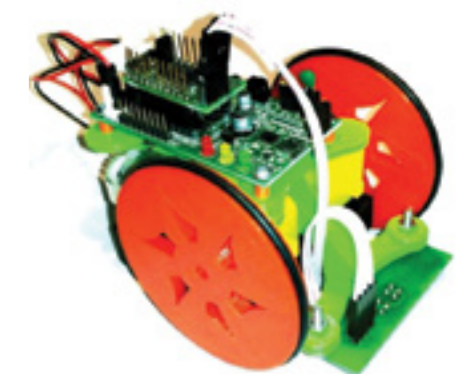
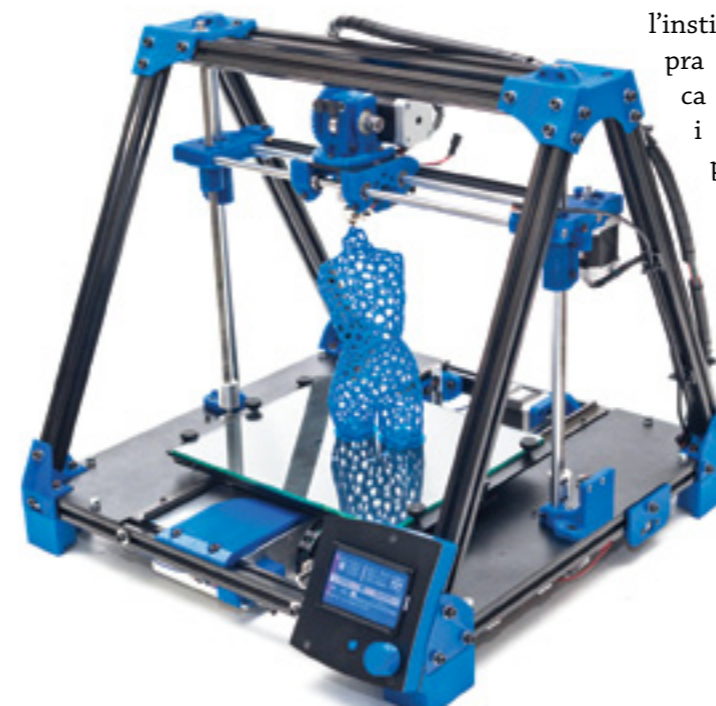
A l'institut, el nou curs també es presenta amb novetats. Una nova direcció, amb el tant esperat "Projecte de centre". Des de l'AMPA creiem que és molt important per un centre tenir un projecte, amb uns objectius i unes directrius ben clares i ara, finalment, sembla que ho tindrem. També sembla que començarem el nou curs fent un canvi d'ubicació ja que, si tot va com està previst, ens traslladarem als antics "barracons" de la Benaula. I per l'AMPA, aquest curs que tanquem, val a dir que ha estat molt més relaxat. El fet de no haver de

preocupar-nos pels llibres ens ha descarregat de molta feina. L'empresa que ens ha subministrat el lloguer, ha resultat molt satisfactòria i sabem del cert que tots els petits incidents que hi va haver al principi, van estar arreglats ràpidament. També volem afegir que el fet de no haver d'invertir en la compra de llibres, és positiu pels alumnes i el centre ja que s'hem pogut fer diverses despeses importants de capital en compra de material necessari per a l'institut. S'ha fet una compra d'uns kits de robòtica per diferents cursos i una impressora 3D, per al departament de tecnologia. I també s'ha col·laborat en la compra de material informàtic per al departament d'informàtica, a part de diversos kits de minerals i material de

laboratori, per al departament de ciències. Com cada any, hem subvencionat la xocolatada de Nadal, la botifarada de Sant Jordi i el pica-pica de l'acte de graduació dels alumnes de 4t d'ESO, a part de la donació individual que donem anualment als alumnes socis de l'AMPA pel viatge de final de curs.

Desitgem molta sort als alumnes que se'n van i rebem amb una gran benvinguda als alumnes que vindran. Bé, dit això, ens acomiadem de tots i us desitgem unes molt bones vacances!!!

Esplai Fundació "La Caixa"

100 ANYS DE L'OBRA CULTURAL "LA CAIXA" I DE CARME BOU

La sòcia 114 de l'Esplai de Caldes de Malavella, la Sra. Carme Bou, que en pau descansi, el dia 28 de març va complir els 100 anys i el 25 d'abril ens deixava per sempre.

L'Obra Social de "La Caixa" fa 100 anys que va iniciar la seva aportació econòmica a la societat catalana, donant suport a diverses iniciatives i accions que la societat del moment requeria.

Per celebrar aquests 100 anys d'història de l'entitat, l'Espai Caixa de Girona va organitzar pel 18 de març un acte commemoratiu en què van assistir representants de cada Esplai. La sala d'actes es va omplir amb representants de 21 esplais de la demarcació.

L'Espai Caixa, en conèixer la coincidència dels 100 anys de la sòcia centenària de l'Esplai de Caldes de Malavella, va pensar en fer-li un petit homenatge oferint-li un ram de flors i un fort aplaudiment.

L'acte en si va ser interessant: parlaments d'autoritats de la Caixa, d'alcaldes de la demarcació, vídeos d'història i actuals d'activitats realitzades per voluntaris en determinats centres, amb algunes intervencions explicatives dels mateixos voluntaris.

La Directora de l'Escola Benaula de Caldes de Malavella, la Sra. Anna Sánchez, va explicar de manera breu l'activitat de suport a la lectura a alumnes que ho reque-

reixen, a càrrec d'un grup de voluntaris de l'Esplai. La Sra. Gemma Coll va explicar la seva experiència com a voluntària de l'esmentada activitat.

Un il·lusionista ens va fer passar un moment agradable amb la seva màgia.

L'aportació més rellevant va ser la conferència del Dr. Javier Yagües "Claus per envellir bé", que va plantejar el tema de manera agradable i amb idees innovadores.

L'actriu Montserrat Carulla va explicar un exemple de manera teatral però amb molta gràcia.

El presentador de televisió Xavi Coral, amenitzà l'acte amb molt d'encert.

Faltà el xin-xin amb una copa de cava i així brindar amb alegria pel centenari de l'Obra Social "la Caixa" i el centenari de la Sra. Carme Bou.

Educació Infantil Abeona

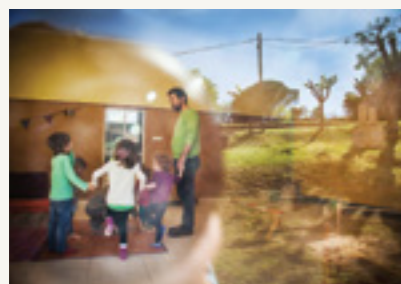
666 90 90 81 ■ associacioabeona@gmail.com

CULTIVAR ELS SENTITS EN L'EDUCACIÓ

Abeona és un espai per a nens d'entre 2 i 6 anys. Treballem i cultivem els sentits com una d'aquelles coses de les que ens agrada ser conscients i respectuosos.

Des de la psicologia es defineix la **percepció** com la capacitat humana d'interpretar la informació que ens arriba de l'exterior a través dels **sentits**. És a dir, tenim òrgans físics que capten informació de l'exterior i que més tard és interpretada pel nostre cervell. Així, una persona adulta utilitza la seva part intel·lectual per fer

de filtre de tots aquells estímuls que a través dels seus sentits li arriben.

Posem-nos per un moment en el lloc d'un nen petit. Encara no ha madurat intel·lectualment! Una persona adulta "s'alimenta" dels estímuls que **conscientment decideix** però un nen "s'alimenta" dels estímuls que l'envolten i ho fa sense filtre, **la qual cosa incideix de forma pràcticament inconscient en la seva formació emocional i física**. Qualsevol que conegui una mica les etapes evolutives sap com de vulnerables i sensibles som en aquestes edats i, per la seva gran importància per al futur de la persona, han de ser conscientment acompanyats i acaronats.

El que estem dient doncs és que **l'ànima del petit està creixent alimentant-se del que està captant a través dels sentits i que, alhora, els estímuls incideixen directament en la formació dels seus òrgans, de la seva salut fí-**

sica i emocional. A Abeona els colors, les formes, les joguines, els moviments, els actes, les paraules, les cançons, les activitats, etc. estan pensades i orientades a tenir cura dels sentits.

A més, no només treballem amb els cinc sentits que tots coneixem. Des de diferents àmbits de la ciència fa temps que es parla de **sentits "nous"** dissenyats per captar l'equilibri, el moviment i/o aspectes purament humans com la paraula o els pensaments. De tot aquest "misteri" dels sentits és del que vam parlar el divendres **27 de maig passat a Abeona**.

Coral Cantaires de Caldes

GERMANOR I MÚSICA!

La música uneix pobles, cultures, sentiments... i així ha estat l'experiència viscuda a Vitòria-Gasteiz recentment per la nostra Coral. La nostra Kàtia té la germana Alena a la coral de Zigoitia (Àlaba) i van proposar de fer un intercanvi. La Coral Cantaires de Caldes vam anar el cap de setmana de l'11-13 de març a Vitòria-Gasteiz, acompanyats per la Coral Mairu.

Dues nits i dos dies plens d'anècdotes i moments de música, amanit amb dos fantàstics viatges de vuit hores d'autocar cadascun, van ser suficients per adonar-se'n que els dos termes, germanor i música, van junts. La

Coral Mairu ens va obsequiar amb una visita guiada pel casc antic de la ciutat, bufona, polida i de les més verdes d'Europa. Curiositats com muralles construïdes per a defensar-se dels de dins, catedrals que fa segles que van caient (i que van inspirar a Ken Follet pel seu best seller), grafitis gegants a les façanes de les cases... Nosaltres, això ho tenim: allà on anem ens deixem sentir. En el nostre tour per Vitòria-Gasteiz no ens vam poder estar de cantar espontàniament, a la plaça Espanya de la ciutat, la nostra sardana "Doll de Catalunya", que fa referència a Caldes. Per si no quedava clar que els catalans erem allà!

Van celebrar-se dos concerts conjunts amb les dues corals: un, el dissabte a l'església de San Juan de Vitòria-Gasteiz i l'altre, l'endemà a la parròquia de Zigoitia, el poblet d'on són els nostres amfitrions. A cada concert, fèiem un cant comú: el Rossinyol (en català) i el Txoria Txori (en basc). La lletra d'aquesta cançó basca és un poema de Joxean Artze (1957) que va musicar Mikel Laboa el 1968 i és una cançó de protesta contra el franquisme que, entre altres coses, prohibia l'ús de l'euskera.

A l'octubre està previst que la Coral Mairu es desplaci a Caldes de Malavella durant quatre dies per així repetir l'experiència. Aquesta vegada en terres gironines. Canviarem el patxaran per la ratafia!

Colla Gegantera de Caldes

@gegantsCaldesM gegantscaldesdemalavella
www.gegantscaldesdemalavella.cat gegantscaldes@gmail.com

► Aquest escrit el volem començar agraint l'assistència, la constància i la fidelitat de totes les persones que, malgrat el temps, ens van venir a veure per la Festa de la Malavella. Va ser una festa passada per aigua, però l'espai que hi havia entre ruixat i ruixat, el vam ben aprofitar i vosaltres ens hi vam acompanyar. Moltes gràcies!

Una data molt especial va ser l'Aplec de la Sardana, ja que enguany els protagonistes eren els gegants. La pluja no va privar de deslluir l'acte i va ser

molt emotiu: l'Agrupació de Sardanistes va fer socis d'honor a en Claudi, l'Emília, en Justinià i la Teodòsia. Per commemorar-ho es va penjar un pin de soci d'honor a cadascú (l'estan lluint a cada població on anem), es van dir unes paraules i amb els gegants al mig de la pista, vam ballar una de les sardanes que tenen dedicada.

Aprofitem per dir que ja hem començat la temporada de sortides: hem anat a Figueres i hem celebrat la IX Trobada Comarcal de La Selva

a Breda. Malgrat el temps, que de moment sembla que té ganes de fer la guitza a les cercaviles, hem pogut portar l'alegria i la música pels carrers del poble i hem ballat el Ball de La Selva –una dansa on participen totes les colles de la comarca–.

La temporada continua i anirem cap al Pont de Vilomara, Maçanet de la Selva, Roses, Sant Julià de Lòria, Anglès, Cassà de la Selva... Us mantindrem informats a través de les xarxes socials.

Aplec de la Sardana de Caldes de Malavella

IX Trobada Comarcal de la Selva a Breda

Trobada gegantera a Figueres

De cara a la primera part de l'estiu tenim programades dues activitats:
- El dia 23 de juliol farem una excursió al Castell de Montesquiú a Manlleu que ens permetrà visitar un dels elements arquitectònics més notables d'aquesta zona, del segle XI. Ens oferiran una visita guiada a les sales

nobles del castell i també es veurà l'audiovisual "Temps d'història i misteri": un recorregut per set segles d'història, des dels comptes de Besora fins als últims habitants la família Junquera. A continuació anirem a dinar al restaurant La Gleva.
- Festa Major: el dimarts dia 9

d'agost a les 11 del matí hi haurà l'ofici solemne. A les 12, a l'envelat, ball-vermut amenitzat per Jordi Bofill. I a les 5 de la tarda, concert i, tot seguit, animadíssim ball a càrrec del grup Nou Trànsit. En acabat, es servirà cava i refresc per tothom. Esperem al vostra presència!

Castell de Montesquiú.
Autora: Araceli Merino

Festa Major

Xarxa de Dones

Xarxadedones Caldes ■ 658672307
xarxadedonesdecaldes@gmail.com

RESUM DE LA XERRADA SOBRE ELS DINERS

L'abril passat, en Francisco Suárez ens va fer una xerrada sobre el diner per poder entendre millor el nostre present. Aquí teniu el resum que ens n'ha fet:

"L'objectiu de la xerrada va ser doble: donar a conèixer l'evolució històrica dels diners des de l'antiguitat i posar de manifest l'existència de les crisis econòmiques ja des de temps molt remots, derivades de la pèrdua del control sobre els diners, els interessos o els deutes, així com estudiar quines van ser les solucions adoptades per evitar la ruïna de tota la societat.

Així, vam comprovar que, encara que s'han utilitzat els més diversos materials per emprar-los com a diners, finalment va ser l'or i la plata els que es van acabar per imposar perquè amb aquests materials es poden encunyar monedes fàcilment i la falsificació és molt difícil, sobretot amb l'or, per la seva alta densitat. El

patró or s'ha mantingut vigent fins l'agost de 1971.

També vam comprovar com, al llarg de la història quan l'emissió de diners es descontrolava, es produïa un continu augment dels preus i quan els deutes creixien sense control i s'exigia pagar-ne un interès, aquests creixien exponencialment però, en canvi, els béns, col·lites, bestiar... només podien créixer linealment. Per tant, la fallida dels creditors i dels deutors era segura, la qual cosa exigia penosos sacrificis a tota la societat que acabaven amb guerres o revoltes. Per això es va imposar el "jubileu dels deutes" i un estricto control dels interessos ja que altrament la riquesa s'acumulava en uns pocs poderosos, la qual cosa ocasionava el col·lapse de tota la societat.

Per últim, es va explicar com es crea avui dia els diners per part dels bancs. "Reserva fraccionària", sense

suport i sense límit, generant "deute", encara que la devolució es fa consumint recursos (finitos) i generant residus que danyen greument l'ambient del medi.

Aquesta és la lliçó que més de 5.000 anys d'història ens ha ensenyat i que la nostra hiper-tecnificada societat menysprea orgullosament pensant que res té per aprendre de temps passats. Gran error que tindrà sense dubtes greus conseqüències per a nosaltres i les properes generacions. "Aquell que no coneix la història, està condemnat a repetir-la".

Centre Esplai Sant Esteve

esplaisantesteve@gmail.com

NOTA: En aquesta pàgina podreu llegir dos articles del Centre d'Esplai Sant Esteve. El motiu és que en l'anterior número va sortir per error un article que no corresponia amb els que ens havia enviat. Així doncs, primerament podreu llegir l'escrit antic que havia de sortir en l'Aquae de març i, segonament, l'article d'aquest número.

COMENÇAMENT D'INFART

Sempre ens han atret els reptes. És per això que vam decidir començar aquest any 2016 amb una megasortida de Nadal a la casa de colònies d'Els Arcs de Santa Pau. Allà vam conèixer durant tres dies des d'infants de 1r de Primària a joves de 4rt d'ESO, a més de monitors i cuiners. Que valents, oi? 105 persones jugant, menjant, dormint, rient, somiant...

Volíem escapar-nos de la sobreesaturació de les celebracions nadalenques però en arribar a la casa de colònies ens vam trobar que s'havia convertit en l'escola de Sant Guanxo, una prestigiosa institució que preparava els infants per cantar la Loteria de Nadal i omplir les butxaques dels més afortunats. El senyor Ildefons Reintegrat, el director, ens va acollir amb la intenció que els nens i nenes ajudessin als seus alumnes a no ser tan competitius i poguessin tornar a ser amics. En Guimo, la Misy, en Claudi Climent, la Maria Filadèlfa i la Ma Encarna Empanadilla van aconseguir fer la Gran Quina sense voler ser els millors i els infants de l'Esplai van poder gaudir de premis ben dolços!

No ens oblidem del joves que també corrien per la casa. Ells, com a veterans que són, estaven al nivell avançat de Cant Numèric i feien activitats diferents, adequades a la seva experiència. Com no podia faltar, van jugar al "Gas Mostassa", van fer dinàmiques, sessions de cine... i pizza!

Abans de marxar de sortida vam fer dues sessions de Tastets d'Esplai, una el mes de novembre i l'altra el desembre. Si tot va bé, la nova localització per fer aquesta activitat serà els antics barracons de l'Escola La Benaulla on podrem jugar, fer tallers... Els infants de P5 s'han estrenat aquest curs amb aquesta activitat i el pirata Jack l'Espàrrec i el seu lloro Ramonet els han acompanyat durant aquests dos dies, a veure què passarà a partir d'ara...

Només ens falta desitjar-vos que hagueu tingut un bon començament d'any i... nananananaa, nananaaaaa...!

COMPTE ENRERE...

A l'últim número de l'Aquae no va aparèixer l'article corresponent del CESE sinó que se'n va publicar un de més antic que ja havia sortit. Per això no us vam poder explicar la gran aventura que infants i joves van viure per Nadal. Des de llavors hem fet unes quantes sessions de Tastets d'Esplai, ja hem acabat el segon trimestre -o ens falta molt poc-, i vam marxar d'acampada a Sant Andreu Salou per Setmana Santa.

Durant els tres dies que va durar aquesta activitat els infants van ajudar en Lop a recuperar les Boles d'en Guanxo per poder despertar el seu germà Uiu que havia caigut en un son profund per culpa seva. Després de tres dies recollint boles en Uiu es va recuperar en una cerimònia d'invocació espectacular que va deixar a tots els infants bocabadats.

Després d'aquesta experiència explosiva els monitors vam decidir

que les colònies d'estiu d'aquest any també haviem de ser espectaculars així que des de llavors hi estem treballant. Els Baixos de la Rectoria estan tots de potes enlaire, les disfresses van amunt i avall, tenim l'espai ple de caixes de cartó per fer la decoració, gairebé no s'hi pot entrar! Ja gairebé està tot enllestit per viure una nova aventura. Què

passarà aquesta vegada? Aquest any hem estat a una escola aprenent a cantar els números de la quina i hem viscut una aventura a l'estil Bola de Guanxo, però les colònies prometen alguna cosa molt millor. Ara toca esperar el 18 de juliol per descobrir-ho. Comença el compte enrere, comença una nova aventura!

AMB ULLS DE TEATRE

A Carisma Teatre ens mirem la vida des d'una perspectiva diferent. Perquè hem descobert que fins i tot la situació més quotidiana, el pensament més normal, es pot portar a l'escenari. No hi ha res més satisfactori que sentir com el públic s'emociona, riu o se sent identificat amb les històries que expliquem.

Fer teatre té aquesta màgia. Quan comences a entrar en aquest món, no ets encara conscient de la gran capacitat de comunicació que té. No per la difusió, que no és comparable a una pel·lícula (de vegades potser acabes actuant només per un grup d'afortunats), sinó perquè el teatre comunica directament amb les emocions.

El teatre és proximitat i possibilitat d'improvisar, de canviar el ritme o la intensitat, d'esperar que el públic acabi de riure o d'aplaudir. El teatre és interactiu. Quan algú ve a veure un dels nostres espectacles mai no

sap què trobarà. Bé, el que sap segur és que en algun moment cantarem, perquè ens encanten els musicals. Però podem parlar de qualsevol tema perquè ens inspirem en la vida que ens envolta. És aquí on comuniquem amb el nostre públic, en el moment en què, quan l'actor interpreta una situació, escoltem les veus que diuen "és clar!", o "sí! a mi m'ha passat!". O no diuen res però podem veure en la seva mirada que s'estan identificant amb els actors.

I també ens agrada anar un pas més enllà: proposem situacions que la majoria de la gent no s'ha plantejat. I veient com es desenvolupen, molts surten del teatre amb alguna

cosa més a dins del que portaven en entrar. Un pensament, una sensació. O hi deixen alguna cosa: preocupacions, estrès, pena, tensions.

Intentar descriure el que passa dins d'un teatre és complicat perquè va més enllà de les paraules. Com tantes arts, s'experimenta, se sent.

I aquesta és la clau del teatre. I més de l'amateur. No és una activitat, com tantes altres, que fas una estona al dia. El vius, el respites, el sents en tot moment. I quan acabes la teva jornada laboral, encara hi dediques unes hores més.

Per això nosaltres sempre estem atents al que ens envolta. Per això veiem la vida amb ulls de teatre.

Càritas de Caldes

El dissabte 21 de maig passat va tenir lloc la XVII Trobada del Voluntariat per a la Gent Gran al Casino Municipal, organitzada per Càritas Diocesana de Girona.

L'acte d'inauguració va anar a càrrec del secretari general de Càritas Diocesana de Girona, el Sr. Batllori, i va comptar amb la presència de l'alcalde Sr. Balliu el qual, a més de donar la benvinguda als assistents, va elogiar la tasca duta a terme per aquesta entitat al llarg dels anys. Seguidament, la presidenta de Càritas Caldes de Malavella i Sant Andreu Salou, la Sra. Vicens, va fer una breu explicació de la "Càritas de Caldes de Malavella", i dels dos serveis que actualment s'hi donen:

- **Repartiment d'aliments**, un servei molt antic al nostre poble.

- **El Voluntariat per a la gent gran**. Iniciat al maig del 2011, consistent en l'acompanyament, per part de voluntaris, d'avis que s'estan a la residència TESAR. Un compromís que, en moltes d'aquestes persones encara dura, després de 5 anys. En la mateixa línia, fa un any es va iniciar el projecte "Apadrinar un avi" en el qual 10 joves voluntaris de l'institut de Caldes van a visitar el "seu avi / àvia".

Seguidament, la Sra. Piany, tècnica coordinadora del Programa d'Acompanyament a la Gent Gran, va donar pas a l'acte central: el Cinefòrum a partir de la pel·lícula "Gran

Torino", conduït pel Sr. Miquel Gusart, psicòleg i terapeuta familiar.

La trobada va tenir una alta assistència. Va convocar més d'un centenar de persones voluntàries de 19 Càritas de la Diòcesi de Girona que en aquests moments estan duent a terme el projecte "Ser Gran en Dignitat", que consisteix en l'acompanyament a persones grans en situació de solitud no volguda. Vam acabar la jornada compartint un senzill refrigeri tots junts.

Centre Psicopedagògic Mare de Déu de Montserrat

PARTICIPACIÓ A LES XXI JORNADES D'ACTUALITZACIÓ EN PSICOGERIATRIA

El Centre Psicopedagògic Mare de Déu de Montserrat va participar a les XXI Jornades d'actualització en psicogeriatría, organitzades per l'Hospital Sagrat Cor de Martorell, i que es van celebrar el 27 i 28 de maig a l'Hospital Sant Rafael de Barcelona. En el marc de l'acte, que va congrega més d'un centenar d'assistents, Anna Rafanell, directora tècnica del Centre Psicopedagògic Mare de Déu de Montserrat, va realitzar una ponència sobre l'envelliment i la discapacitat intel·lectual. En concret, va parlar de la nova realitat social emergent arran de l'augment de l'esperança de vida entre la gent amb discapacitat intel·lectual.

Anna Rafanell va explicar que aquesta nova realitat, que no existia fa anys, planteja nous reptes i noves necessitats, ja que molts dels recur-

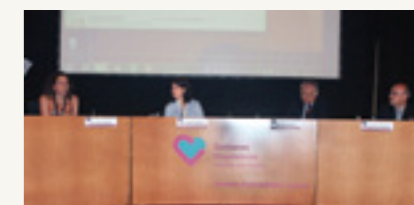
sos assistencials actuals no estan preparats per atendre persones amb una doble vulnerabilitat: discapacitat intel·lectual i envelliment. En aquest sentit, va assenyalar que l'envelliment prematur que pateix aquest col·lectiu és a causa, en gran mesura, d'una atenció sanitària i social encara insuficient.

Segons la directora tècnica del Centre de Germanes Hospitalàries, els factors que provoquen aquesta situació són diversos i van des de la diversitat de trastorns orgànics, neurològics i psiquiàtrics que pateix la persona amb discapacitat intel·lectual i que fa que sigui vulnerable a la malaltia; la manca de personal especialitzat i qualificat per atendre aquest segment de població, fins a les característiques pròpies de la persona amb discapacitat intel·lectual, com la dificultat per comunicar-se, possibles trastorns conductuals, etc.

Així mateix, va destacar que, avui

dia, encara hi ha una manca d'instruments adequats per detectar demències afegides a la discapacitat intel·lectual, per la qual cosa va qualificar de necessari realitzar una avaluació sistematitzada i disposar d'una línia base que serveixi per distingir el deteriorament cognitiu de les dificultats pròpies de la discapacitat.

Finalment, per cloure la seva ponència va assenyalar que cal afrontar la vellesa de les persones amb discapacitat intel·lectual des de la planificació centrada en la persona i un model de qualitat de vida que tingui en compte el mateix procés, l'autodeterminació i la inclusió social com a eixos fonamentals.

Club Excursionista

www.caldesdemalavella.cat/clubexcursionista
 c.excur.caldesdemalavella@gmail.com

CAMÍ DE SANT JAUME DE CALDES A MONTSERRAT, TRAM I

El 3 d'abril vàrem realitzar el primer tram del Camí de Sant Jaume. La proposta és arribar al monestir de Montserrat i, qui vulgui després, seguir fins a Santiago de Compostela. Seran 9 etapes en 9 trimestres, d'uns 20 quilòmetres cadascuna i que sumaran en un total de 183.

Es diu que el pelegrí ha de començar el camí des de la porta de casa seva.

Doncs bé, per què no començar-lo des de Caldes? No serem pas els primers!!! La primera notícia de caldens demanant el testimonial o credencial per anar a Santiago és del 1413, d'un tal Pere Salvador, claver de Caldes i després rector de Franciac. Però també, el 1621, els joves Joan Morell i Francesc Thió de Franciac o, el 1671, en Pere Mias de Caldes.

És així com una trentena de persones, la majoria caldens i fins i tot

unes lloretenques, sortint de la pineda de la Malavella i seguint per la ruta termal, vàrem arribar a la Creu de la Mà, creuant el golf. Després, cap a Vilobí, passant per l'ermita de Santa Margarita i arribant a l'ermita de Sant Romà de Brunyola, que vàrem visitar gràcies a la Sra. Mercè que ens va deixar la clau. Aquesta primera etapa de 19 quilòmetres es pot fer perfectament en un matí, sempre i quan es disposi de transport per tornar. Gràcies a les indicacions d'en Pep i a la recerca històrica i explicacions d'en Marc, vàrem poder gaudir d'uns indrets ben propers resseguint l'antic camí que unia Ripoll amb Tossa i que passava per Caldes. Pocs trams s'han perdut amb el temps, amb la barreja de camins, canvis en els conreus i boscos, nous veïnats, urbanitzacions, etc. Gran part del camí és de terra, entre masies i camps d'avellaners i amb alguns trams asfaltats.

Carmen Dilmé, Marc Martínez.

Futbol Sala Caldes de Malavella

fscaldesdemalavella@hotmail.com
www.fscaldes.com ■ fscaldes@gmail.com

► Impressionant!!! Comencem amb aquesta paraula ja que és com es podria definir el que ha fet el nostre club en la segona volta de campionat. Després de perdre les dues primeres jornades i posar-nos a un punt de baixar a Segona hem encadenat 10 victòries i un empat. Amb aquesta trajectòria el que s'ha aconseguit a estat l'ascens A PRIMERA NACIONAL CATALANA.

És impactant el que hem aconseguit en només dos anys d'història. Dos ascensos consecutius.

El nostre objectiu aquest any era con-

solidar l'equip, aprendre una mica més i mantenir la categoria però finalment hem aconseguit un altre ascens que porta el nostre club a jugar contra equips més potents i amb anys d'història.

Volem agrair a tota l'afició que ens ha donat suport durant tot l'any ja que part d'aquest èxit també és seva.

Quan llegiu aquestes línies també s'haurà disputat la copa Federació. Esperem poder dir-vos en el següent Aquae que hem arribat lluny.

També volem destacar la nostra col·laboració a la Festa de la Malavella

que, tot i el mal temps, va ser un dia genial. La gent s'ho va passar molt bé.

Us animem a tots que de cares a l'any vinent vingueu a animar el nostre equip ja que el vostre suport és molt importat per a nosaltres.

Per últim us diem que el dia 2 de juliol celebrem el 2n torneig de Futbol Sala Caldes de Malavella, on vuit equips lluitaran per emportar-se el primer lloc. Si us hi voleu apuntar, us podeu posar en contacte amb nosaltres: fscaldesdemalavella@hotmail.com.

1,2,3 Caldes

Unió Esportiva

www.uecaldes.com ■ info@uecaldes.com

► Ja hem arribat a la recta final de la temporada 2015-16. Des del Club volem felicitar a tots els jugadors i entrenadors de l'entitat pel seu compromís i el seu treball durant la temporada. Valorem molt positivament la progressió dels nostres futbolistes que han defensat amb molt d'orgull el nostre club i el poble de Caldes.

TORNEIG INTERNACIONAL SANT JAUME

Durant la Setmana Santa, el club va acollir el torneig Sant Jaume tant a l'estadi Vall-llobera com a Can Berna-

dí. Dos equips de la Unió, el Benjamí A i l'Infantil B van participar amb uns molt bons resultats. L'Infantil B va arribar a semifinals. Mentre, que el Benjamí A va guanyar el torneig en la seva categoria.

9è TORNEIG MAS LLOP

L'1 de maig va tenir lloc el tradicional Torneig Mas Llop, categoria Escoleta (no competitiu). Aquest any varen participar-hi un total de 7 equips: Farners, Sarrià de Ter, Sant Gregori, Cassà i dos equips del Llagostera. El torneig s'està consolidant any rere any com un referent a les comarques

gironines. Agraïm el patrocini del Mas Llop i la confiança dipositada en el futbol de Caldes.

CAMPUS DE TECNIFICACIÓ DE FUTBOL

Des del club s'està preparant la 19a edició del campus de tecnificació de futbol de la UE Caldes. Aquest estiu, com a novetat, el campus es farà durant als matins de 9 a 13 hores. I del dilluns 27 de juny al divendres 29 de juliol. El campus va dirigit a tots aquells que vulguin millorar la part tècnica i també adquirir un bon coneixement de les estratègies del joc.

L'equip benjamí A

L'equip benjamí B

Equips del Torneig Mas Llop

Catalunya i la Guerra de Successió a la Corona d'Espanya

Carles II fou l'últim representant de la casa d'Àustria a la corona hispànica. En no tenir successor, va designar com a tal, Felip, duc d'Anjou, nét del rei de França Lluís XIV. Entra així a regnar a Espanya la casa de Borbó. Però l'arxiduc Carles d'Àustria va acudir a les armes per rescatar la corona.

► Anglaterra i Holanda es van posar al seu costat i van formar la Gran Aliança contra França i Espanya. També s'hi van unir Savoia i Portugal. Els espanyols es dividiren. Catalunya es va dreçar també contra els Borbons. Les Balears, Aragó i València van seguir-la. És a dir, tota l'antiga Corona d'Aragó.

LA GUERRA DE SUCCESSIÓ

Mentre la guerra ja s'anunciava, Felip i els seus ministres havien enfondit l'animadversió dels catalans envers la nova dinastia. Arreu de Catalunya es conspirava i després d'una primera temptativa dels aliats per apoderar-se de Barcelona, els nostres ambaixadors varen estipular, a Gènova, una aliança amb Anglaterra. Així, una segona temptativa va reeixir i Carles, dut per l'estol aliats, fou rebut com a rei. Barcelona fou assetjada pels exèrcits borbònics, espanyols i francesos; però la resistència dels catalans i l'arribada de reforços van obligar-los a una retirada desastrosa. Aragó i València es declaven també per Carles III. Dues vegades els aliats varen entrar a Madrid (1706-1710). En canvi, Felip triomfava a Almansa (1707), i, conquerint València li arrabassava les llibertats. Triomfava pocs anys després a Villaviciosa (1710) i avançava sobre Catalunya.

EL TRACTAT D'UTRECHT

En aquesta crítica situació, l'emperador d'Àustria va morir i Carles pujà al tron imperial; per evitar la unió de les corones d'Espanya i Àustria, els aliats van abandonar-lo. A Utrecht (1713) es va signar la pau. Els catalans foren deixats a la venjança de Felip V. Carles, ara emperador, no va complir els seus deures envers Catalunya; Anglaterra no va complir el pacte de Gènova.

LA CAIGUDA DE BARCELONA

Catalunya, aplegada per darrera vegada en Junta de Braços, es va disposar a resistir. Caigudes les altres places catalanes, amb la sola excepció de Cardona, Barcelona fou assetjada pels exèrcits d'Espanya i França, dirigits pel duc de Pòpuli i, finalment, pel duc de Berwick. Tretze mesos va deturar-los heroicament davant els seus murs, tot produint l'admiració d'Europa. El Consell municipal, al cap del qual es trobava Rafael Casanova, fou l'ànima de la resistència; la suprema direcció militar fou menada pel general barceloní Antoni de Villarroel. El cercle es va anar estrenyent. Debades Catalunya va cercar la protecció dels països estrangers i guerrillers catalans van voler auxiliar la ciutat. El dia 11 de Setembre de 1714 va caure Barcelona, després d'un dels setges més

heroics de la història. El 18 de setembre es rendia Cardona.

L'any següent a la caiguda de Barcelona es va rendir Mallorca, defensada pel virrei català marquès de Rubí. Un territori de llengua catalana, l'illa de Menorca, fou cedit a Anglaterra pel tractat d'Utrecht.

LA REPRESSIÓ

Catalunya va veure suprimides totes les seves institucions llevat del Dret civil; i en el Decret de Nova Planta es va dictar com havia de ser regida. El virrei fou substituït pel Capità General, el qual era assistit per la Reial Audiència. Es va prohibir l'ús del català en la tramitació dels plets i es va recomanar que de mica en mica fos foragitada de les escoles. Foren suprimides totes les universitats del Principat i creada, per substituir-les, la de Cervera. A Barcelona fou construïda la Ciutadella, fortalesa que amenaçava la ciutat. El guerriller Bac de Roda, el general Moragues i altres cabdills i patriotes catalans foren executats o empresonats. D'altres pagaren amb l'exili.

Molts dels emigrats (Casanova entre ells) es van refugiar a la cort imperial de Viena. D'altres mesures opressores van ésser preses i, durant molts anys, un veritable terrorisme va imperar a Catalunya. ■

La Carme

Voldria dedicar aquest escrit a la Conselleria de Benestar Social del Govern de la Generalitat, a l'Ajuntament de Caldes de Malavella, a La Casa Rosa, a L'Esplai i a totes aquelles entitats i persones que varen viure l'aniversari de la meva mare com si es tractés d'una celebració pròpia i el seu comiat com un dol compartit. A tots ells el meu agraïment més sincer.

Arrivar a complir cent anys és una fita que assoleix poca gent. I fer-ho amb el cap clar i unes condicions físiques acceptables, constitueix tot un repte que només és a l'abast de quatre privilegiats. Entre aquesta exclusiva elit s'hi va poder comptar la meva mare. El diumenge 27 de març, precisament el dia de Pasqua Florida, la casa se'ns va omplir de flors i el telèfon no va parar de sonar. Tothom volia felicitar la Carme. D'una banda, segurament perquè no hi ha gaire ocasions de felicitar aniversaris d'aquesta magnitud. I d'una altra, penso jo, perquè en el decurs d'aquests cent anys de vida la mare ha estat incapaç de fer cap mal a ningú. Vull dir que la consideració de venerable no la va pas adquirir únicament per la quantitat d'anys viscuts, sinó, més aviat, per la manera com els va viure.

La mare es va passejar per la vida amb el cap ben alt, el cor ple de bona fe i tota la dignitat del món. I va tenir la sort que la vida li correspongués amb una salut de ferro que, tot i la inevitable aparició d'algun "si no fos", va mantenir fins al darrer moment. Una vida tan llarga, amb tanta qualitat i amb un comiat que es va presentar de sobte i sense patiment, inviten a preguntar on s'hauria de signar per poder-se'n beneficiar.

I és que la mare, als seus cent anys, encara vivia sola al pis de dalt, pujava i baixava les escales, es feia el menjar, es rentava la roba, s'arreglava algun vestit, sortia a passejar, anava a passar l'estoneta a l'Esplai i encara guardava delit

per fotre escàndol al seu noi que, ves per on, resulta que no feia res ben fet. Sobretot a l'hora d'estendre la roba, sembla ser que un servidor no n'encertava ni una. Al cap de poca estona, les peces que havia estès a l'estenedor les trobava a la barana i les que havia deixat a la barana, penjaven de l'estenedor...

- Pla que s'hauria eixugat aquesta roba si no te l'hagués posat bé jo...

Al mateix fer, resulta que quan anava a recollir les camises, ja les trobava planxades.

- Que no et faria vergonya anar pel món arrugat?

Pel que fa al menjar, la mare no deixava de rondinar procurant que la meva dieta fos la més adequada. De tant en tant, li donava per imaginar que em convenia treure el ventre de penes...

- Ja tens dinar avui?... Au puja que et faré un plat d'arròs.

I ve-t'ho aquí que, sense pensar-m'ho dos cops i de bona gana, pujava a dinar al "restaurant del

pis de dalt", que en deia jo.

La qualitat de vida de la mare es podria resumir explicant la situació que es produïa quan algun conegut m'aturava pel carrer:

- Au! que deu estar ben contenta la teva mare que hagi tornat a viure a Caldes... Així sempre et té a punt per si li has de donar un cop de mà.

Quan escoltava aquestes paraules, a penes m'atrevia a contestar. Simplement feia un gest afirmatiu amb el cap mentre pensava: "si sabéssiu que encara m'he de refiar més jo d'ella que ella de mi..."

Finalment, la Carme es va acomiadar amb la mateixa discreció que havia procurat viure. Però com que era tan estimada, varem poder comptar amb les paraules de condol de multitud d'amics i familiars i, sobretot, amb el suport d'una munió de gent que van omplir l'església de Caldes per poder dir-li adéu. Sens dubte, el millor homenatge per la mare i el major consol per als que la plorem. ■

El Departament de Salut facilita la consulta a les llistes d'espera

El Cat@Salut La Meva Salut forma part d'un dels projectes estratègics per promoure les TIC (Tecnologies de la informació) que té del Departament de Salut. És un espai digital i intransferible de consulta que us permet disposar de la vostra informació personal de salut i utilitzar-la d'una forma segura i confidencial, a més de facilitar-vos la realització de tràmits electrònics.

Entre la informació i els serveis als quals es pot accedir cal destacar:

- > Les vostres dades i les del vostre equip d'atenció primària (EAP)
- > Les dades de salut més rellevants publicades pels centres sanitaris del sistema públic de salut i contingudes a la història clínica compartida a Catalunya.
- > El pla de medicació vigent de la recepta electrònica.
- > Les vacunes administrades (si els centres les tenen informades).
- > Els diagnòstics.
- > Els informes clínics (urgències, ingressos, atenció domiciliària).
- > Els resultats de les proves i les exploracions complementàries generades en l'atenció mèdica (analítiques, de diagnòstic per la imatge...).
- > El vostre document de voluntats anticipades, si el teniu registrat, i el carnet de donant d'òrgans.
- > Disposar d'informació en la vostra agenda personal de les visites i proves que tingueu programades en l'atenció primària de salut
- > La llista d'espera si la persona s'ha intervingut d'un procediment garantit: pròtesi de genoll, pròtesi de maluc, cataractes, cirurgia vascular o qualsevol dels 22 procediments oncològics garantits.

Com sol·licitar-hi l'accés? Cal complir els següents requisits:

- > Tenir 18 anys o més.
- > Disposar d'una adreça de correu electrònic.
- > Disposar d'un telèfon mòbil per rebre SMS.
- > Anar al vostre CAP a demanar-ne

lamevasalut.gencat.cat

l'accés. S'ha de fer personalment, no pot ser sol·licitat per una altra persona.

- > Portar la targeta sanitària individual (TSI) i el DNI o document identificatiu.
- > Signar la sol·licitud d'accés.
- > Guardar el codi d'usuari que us lliuraran.

Com completar el registre?

- > Rebreu un correu electrònic amb un enllaç per accedir a la pantalla d'autoregistre. Teniu 3 dies per registrar-vos-hi; si no ho feu, haureu de començar de nou els tràmits al CAP.
- > Introduïu el codi d'usuari que us van donar al CAP i creeu la vostra contrasenya de 8 dígits com a mínim.
- > Introduïu el codi PIN que heu rebut per SMS.
- > Introduïu la pregunta i la resposta de seguretat per si oblideu la contrasenya.

Com accedir-hi?

- > Des de l'adreça web: lamevasalut.gencat.cat.

gencat.cat.

- > Escriviu el codi d'identificació personal (CIP) de la TSI.
- > Escriviu el codi d'usuari (DNI o NIE).
- > Escriviu la contrasenya.

Important:

Aquest projecte està en fase d'evolució. Els centres que formen part del sistema sanitari integral d'utilització pública de Catalunya (SIS-CAT) hi estan introduint dades i la informació de manera progressiva. En conseqüència, és possible que no trobeu disponibles totes les dades del vostre historial clínic, atès que aquestes s'aniran incorporant a mesura que siguin facilitades pels centres.

Per a qualsevol dubte o aclariment sobre Cat@Salut La Meva Salut podeu contactar amb 061 CatSalut Respon.

Equip d'Infermeria del CAP Caldes de Malavella

Propietats de l'àloe vera i com utilitzar-lo

En aquest número parlarem de l'àloe vera, aquesta meravellosa planta que la majoria de vosaltres coneixeu i jo acostumo a recomanar a la meva consulta.

QUÈ ÉS L'ÀLOE VERA?

És una planta nativa d'Àfrica i n'hi ha més de tres-centes espècies diferents. Pot arribar fins a seixanta centímetres d'alçada i té les fulles grans i carneses. El seu cultiu s'ha estès per diverses zones del món, especialment en països amb climes càlids. De fet, a l'antic Egipte era considerada la planta de la immortalitat.

De les fulles de l'àloe vera s'extreu sèver i gel. El sèver es troba sota la pell de les fulles i no s'ha de prendre directament de la planta ja que pot resultar tòxic. En canvi, el gel sí podem usar-lo directament si tenim una planta d'àloe vera a casa.

PROPIETATS DE L'ÀLOE VERA (A NIVELL INTERN)

> Dóna molt bons resultats en el tractament d'úlceres gàstriques, acidesa d'estómac i inflamació de les mucoses.

> El làtex de l'àloe és un bon laxant i augmentant-ne la dosi també és purgant.

> És un gran antioxidant i té propietats que estimulen el sistema immunitari.

> Hi ha estudis que assenyalen que la ingesta d'àloe vera pot reduir els nivells de colesterol.

PROPIETATS DE L'ÀLOE VERA (A NIVELL TÒPIC O EXTERN)

És un gran regenerant cel·lular i una de les seves moltes virtuts és que penetra en totes les capes de la pell amb la qual cosa els beneficis

que podem obtenir-ne són molts, entre els quals:

> És ideal per al tractament de cremades i després de prendre el sol.

> Si s'és constant en el seu ús, endarrerix l'aparició d'arrugues.

> És eficaç per eliminar les taques produïdes pel sol.

> Ideal per ser usat després de l'afaitada i de la depilació ja que calma les irritacions.

> Alleuja els dolors musculars i les molèsties produïdes per les picades d'insectes.

> Eficax en el tractament de l'acne juvenil i la psoriasis.

MANERES D'UTILITZAR L'ÀLOE VERA

> Suc: s'extreu de la polpa i es prepara diluint una cullerada sopera en mig got d'aigua.

> Gel: si fem servir un gel de dutxa que el contingui la nostra pell ho agrairà.

> Fresc: aplicant la fulla tallada directament sobre la zona a tractar.

Hi ha molts de productes al mercat que ja tenen àloe vera com a ingredient en la seva composició i d'altres que són exclusivament d'àloe, com pomades, cremes i sabons. Aquests últims són els més efectius, segurs i duradors.

COMPTE AMB L'ÀLOE VERA!

> No ha de ser usat per via interna, per dones embarassades ni prendre durant la menstruació ni amb nens menors de dotze anys.

> No el preneu abans o després d'una intervenció quirúrgica.

> Si volem utilitzar la planta directament és molt important que estigueu segurs que és la varietat d'àloe adequada.

Davant de qualsevol dubte no deixeu de consultar-me i jo, molt agraïda, us ajudaré aconsellant la millor opció per a cada cas. ■

Núria Arrufat Gallardo

www.ladieticadecaldes.com

Plaça Sant Esteve, 3 · 17455 Caldes de Malavella Tel. 972 47 24 27
dieticadecaldes@gmail.com dieteticadecaldes

Cel·lulitis

S'apropa el bon temps i comencem a pensar en la platja i la piscina...i en aquesta cel·lulitis tan antipàtica que podem tenir i que no afecta només a les tenen algun quilo de més sinó també a les que estan molt primes i alguns homes.

QUÈ ÉS LA CEL·LULITIS?

És una acumulació de teixit adipós en determinades parts del cos (braços, abdomen, malucs, glutis i cames principalment) en forma de nòdul que li dona a la pell un aspecte irregular semblant a la pell de la taronja.

La cel·lulitis té un desenvolupament progressiu passant per diverses fases, des d'imperceptible passant per l'aspecte de pell de taronja fins arribar a tenir problemes circulatoris i finalment nòduls durs que comprimeixen capil·lars i nervis. Això és fruit de l'acumulació de teixit adipós, toxines i aigua el que produeix alteracions del teixit conjuntiu i del col·làgen.

QUINS TIPUS DE CEL·LULITIS HI HA?

Tova, situada especialment a l'abdomen, braços, glutis i esquena. Afecta més a dones joves que han passat a fer menys exercici i a les que han fet moltes dietes. No sol ser dolorosa.

Compacta o dura, situada a la cara interna dels genolls, cuixes i glutis. Més freqüent es en dones joves i esportistes.

Edematosa. Localitzada a cuixes i part baixa dels genolls. Es manifesta als 20-30 anys i en molts casos s'acompanya de rampes i varius degudes a la insuficiència venosa i limfàtica. Pot ser dolorosa.

FACTORS QUE INFLUEIXEN EN LA SEVA FORMACIÓ

> El sexe. Les dones pels canvis hormonals en la pubertat, embaràs i menopausa són més sensibles. També poden influir els

anticonceptius.

> L'edat, quantitat de greix corporal i gruix de la pell.

> Antecedents familiars.

> Vida sedentària.

> Dieta desequilibrada.

> Sobrepès.

> Problemes circulatoris.

> Altres factors: alcohol, tabac, estrès, tacons alts, roba ajustada o que no transpiri, males postures...

QUÈ PODEM FER PER A PREVENIR-LA?

> **L'exercici** moderat afavoreix la circulació sanguínia i limfàtica i ens facilitarà l'eliminació de toxines.

Una opció és caminar mitja hora al dia a bon pas, pujar escales o anar al gimnàs a on ens orientaran.

> Seguir una **alimentació equilibrada** de proteïnes magres, hidrats de carboni, greixos (incloent àcids grassos essencials) i rics en fibra. Evitar els menjars altament calòrics, greixos saturats i excés de sal i espècies. I tenir present que el sucre, que a més de convertir-se en greix, fa que el col·làgen perdi elasticitat i força i el greix penetra millor.

Un nutricionista pot ajudar a ser més efectius per a cada cas

> La **nicotina** del tabac redueix l'oxigenació de les cèl·lules i per tant cal evitar fumar.

> Reduir el consum d'**alcohol**.

> No abusar del **café** ja que la cafeïna és un vasoconstrictor i afecta l'oxigenació cel·lular.

> Beure molts de **líquids**. Això ens mantindrà hidratats i afavorirà l'eliminació de toxines. Tenim al nostre abast infusions de plan-

tes com poden ser, per exemple, la carxofa, el boldo...

> Les **dutxes** o banys són millors amb aigua freda que activarà la circulació o alternar les temperatures.

> Portar **roba** no massa ajustada, ni talons massa alts. No creuar les cames al seure, així no dificultarem la circulació sanguínia.

> Tenim al nostre abast una ampla gama de productes cosmètics **anticel·lulítics** (cremes, gels, esprais...) que aplicats fent a la vegada un massatge i amb constància, ens ajuden molt. La constància és la clau de l'èxit!

> **Nutricosmètics** que incorporen substàncies venotòniques i antiedematoses, re-estructurants dels teixits conjuntiu i lipolítics. En cap cas poden substituir una alimentació sana i equilibrada i només fer-los servir com a un complement que ajuda a potenciar els efectes dels cosmètics tradicionals.

> **Mètodes físics i mecànics** com el drenatge limfàtic, ultrasons, cavitació, làser de baixa intensitat, ozonoteràpia... que han de ser aplicats per un professional.

Per a qualsevol dubte ens trobareu a la nostra farmàcia. ■

FARMÀCIA XÈNIA PLANAS

Ctra. Llagostera, 29

17455 Caldes de Malavella

T/F 972 47 11 10

info@farmaciaxeniaplanas.com

www.farmacixeniaplanas.com

Conductes compulsives

Les conductes compulsives són conductes repetitives que sempre tenen la mateixa seqüència sense que tinguin cap funció. És a dir, l'animal desenvolupa el mateix comportament una i altra vegada sense cap objectiu concret.

En persones és el què es denominen TOCs (Trastorns obsessiu-compulsius), però en veterinària el terme "obsessiu" no s'utilitza ja que per ara no podem demostrar que els animals tinguin pensaments obsessius.

És una conducta que no s'observa en animals en llibertat. Per tant, la domesticació i, sobretot, el fet de tenir els animals tancats són els causants en gran part d'aquest tipus de patologies.

En els animals podem observar diferents tipus de conductes compulsives:

- > **Mossegar-se la cua:** donen voltes sobre si mateixos i a vegades es causen lesions més o menys greus.
- > **Dermatitis acral per llepada:** es llepen compulsivament sobretot els carps i els flancs, arribant a fer-se ferides i ulceracions.
- > **Caçar mosques o cuques:** miren fixament a un punt i intenten mossegar alguna cosa imaginària a l'aire. En ocasions alguns animals desenvolupen una conducta consistent en perseguir ombres o llums de manera molt repetitiva...
- > **Síndrome del gos engabiats:** caminar d'un costat a l'altre d'una gàbia o tancat, sempre igual, acompanyat o no de bordada. Aquesta bordada no és resposta a cap estímul i la freqüència és sempre la mateixa.

Agressió autodirigida: roncodes o atacs dirigits a sí mateix, cap a alguna part del seu cos (potes o cua), o cap a algun objecte inanimat, com el plat de menjar.

Les causes poden ser diverses. Primer s'ha de descartar una possible causa orgànica (causes mèdiques). Quan aquestes es descarten, l'origen de la conducta molt probablement és un estat d'ansietat o estrès patit per l'animal, provocat quasi sempre per l'ambient on viu. Les causes més comuns es resumeixen en:

- > **Situacions de conflicte** (l'animal vol fer dues coses alhora. Per exemple, vol bordar perquè algú s'acosta a casa seva però no vol bordar perquè porta collar elèctric).
- > **Frustració** (situació en la qual l'animal vol fer una cosa però se li priva fer-la)
- > **Ansietat per separació.**
- > **Situacions en les quals els animals no poden prevenir ni controlar el seu entorn** (per ex. quan per una mateixa conducta a vegades se'l felicita i a vegades se'l

castiga. L'animal no pot preveure què passarà).

Quan la causa que desencadena la conducta no desapareix, la situació es fa crònica. Si això passa, cada vegada l'animal fa més vegades la conducta repetitiva i al final ja no necessita l'estímul per fer-la, sinó que la fa independentment. Llavors es diu que la conducta s'ha emancipat i el pronòstic és greu.

El més important d'aquestes conductes és recalcar que afecten seriosament el benestar animal. Són indicadors que l'animal està sent sotmès a un estat de frustració o estrès important i, per tant, cal actuar sempre.

Moltes vegades el propietari no és conscient de la gravetat del problema i, sense voler-ho, reforça la conducta donant atenció a l'animal en el moment que la realitza. Per tant, cal detectar a temps aquests comportaments del nostre animal ja que si no hi posem solució en mans d'un expert, és probable que el cas acabi malament.

El tractament consisteix en eliminar l'estímul desencadenant (en la mesura del possible) i instaurar una sèrie de pautes de modificació de la conducta que ajudaran a l'animal intentar superar la situació. En molts casos s'ha d'acompanyar l'animal de medicació per ajudar que les pautes de modificació siguin efectives.

Des d'aquí, us animem a què feu arribar a l'etòleg veterinar qualsevol cas que detecteu per frenar-lo com més aviat millor! ■

Idioma't

El **Centre Amés** és un projecte que vam començar al 2012. Després de quatre cursos podem fer un balanç positiu de com hem anat avançant i creixent. En aquest número us parlarem d'un pas que estem fent més enllà.

Al juny del 2012 vam decidir iniciar una escola d'idiomes principalment perquè l'aprenentatge i ensenyament d'idiomes és la nostra vocació. Hem estudiat llengües a la universitat, hem fet intercanvis amb universitats estrangeres i hem viscut i treballat com a professors d'idiomes en diferents països.

Després de totes aquestes experiències vam decidir que ens instal·laríem de nou a Caldes i començaríem el nostre projecte personal.

Ja han passat 4 anys i no ens ho creiem ni nosaltres. El temps passa molt ràpid i durant tots aquests anys hem anat aprenent al vostre costat i hem anat adaptant el nostre mètode d'ensenyament a la vostra demanda.

Estem molt satisfets i orgullosos de tot el que hem aconseguit fins ara i ens agradaria continuar endavant amb il·lusió de pensar que el nostre projecte serà cada dia una mica millor.

Ara però, tenim ganes d'adaptar aquest projecte a les nostres necessitats i volem fer un pas més enllà.

A part de seguir oferint els cursos d'idiomes com fins ara, volem ampliar la nostra oferta.

El primer canvi que farem és a partir de setembre del 2016. Us oferirem la possibilitat de realitzar qualsevol dels exàmens oficials de Cambridge al nostre centre, sense la necessitat d'haver-nos de desplaçar a Girona o Barcelona.

D'altra banda, donarem més importància al servei de traduccions. Estem especialitzats en traduccions de qualsevol tipus de text, pàgines web... i tenim una bona experiència en aquest sector.

Un altre dels aspectes que introduïrem a partir del curs vinent és l'ús del nostre propi material. Un material fet per nosaltres, pensat i

adaptat per tots els diferents tipus d'alumnes que tenim.

I per últim, us volem fer saber que a partir de l'estiu estrenarem el nou local de Caldes, situat al costat del nostre local actual, al carrer de les Termes Romanes, 17-19D. Es tracta d'un local que hem adaptat pensant en les necessitats dels nostres alumnes, fent aules més i acollidores.

A causa d'e tots aquests canvis, hem cregut convenient fer un canvi d'imatge i aconseguir enfocar aquest projecte exclusivament al món dels idiomes.

Així doncs, a partir de l'estiu, ens trobareu amb el nom IDIOMA'T. Si voleu més informació, podeu anar al nostre web: www.idiomat.cat

Ens fa moltíssima il·lusió compartir aquest nou projecte amb vosaltres i esperem veure-us-hi aviat!

I si teniu ganes de començar un idioma nou o seguir millorant, no dubteu en apuntar-vos als nostres cursos d'estiu, que estem segurs que us agradaran molt! ■

IDIOMES INTENSIVS

Curs de 2 hores diàries de dilluns a dijous
Del 4 al 28 de Juliol i/o de l'1 al 25 d'agost
Horari de matins i tardes
Preparació per exàmens oficials*

- > ANGLÈS
- > FRANCÈS
- > ALEMANY
- > XINÈS

CURSOS D'IDIOMES

Curs de 2 o 3 hores setmanals
Del 27 de Juny al 9 de Setembre
Horari a convenir
Classes en grup o particulars

- > REFORÇ D'ANGLÈS
- > AMPLIACIÓ D'ANGLÈS
- > PREPARACIÓ PER RECUPERACIONS
- > PREPARACIÓ PEL CURS VINENT

CENTRE AMÉS

C/Termes Romanes 17

C/Indústria 19

17455 Caldes de Malavella

652 14 27 70- 649 22 32 01

www.centreames.com

info@uetusveterinaris.com
tel/fax: 972 47 11 00
santa maria, 24
17455 Caldes de Malavella

Els Béns Culturals d'Interès Nacional de Caldes de Malavella

La preservació del patrimoni cultural ens implica a tots. Calen, però, mesures de protecció per evitar que els testimonis més preuats de la nostra història puguin malmetre's o desaparèixer. Aquesta és la finalitat de les figures de protecció legal, entre les quals destaca la de Bé Cultural d'Interès Nacional, que s'aplica als elements més rellevants del nostre patrimoni. Caldes en té 5.

Després de la recent declaració del Camp dels Ninots com a Bé Cultural d'Interès Nacional (a partir d'ara, BCIN), Caldes ha esdevingut, amb 5 elements, el municipi selvatà que compta amb més patrimoni que gaudeix d'aquest màxim nivell de protecció. Al costat del Camp dels Ninots, també són BCIN les termes romanes del Turó de Sant Grau, els castells de Caldes i de Malavella, i la muralla de Caldes.

> Muralla del castell de Caldes, un dels 5 BCIN del municipi. Autor: Joan Llinàs.

La declaració de BCIN l'atorga la Generalitat de Catalunya i s'aplica sobre els béns de patrimoni cultural (ja sigui material o immaterial) més rellevants del nostre país. Que Caldes de Malavella en tingui cinc ha de ser, sens dubte, un motiu d'orgull.

La màxima protecció de les termes romanes del Turó de Sant Grau data de l'any 1931, quan foren declarades Monument Històrico-Artístic. Per altra banda, la declaració de BCIN dels castells de Caldes i de Malavella, així com de la muralla de la vila, té el seu origen en la promulgació del Decret del 22 d'abril de 1949 sobre la protecció de tots els castells de l'estat espanyol. Actualment, les competències sobre la protecció del patrimoni cultural són potestat de la Generalitat de Catalunya, que ha adaptat la legislació precedent i gestiona la declaració de nous BCIN, tal com ha passat amb el Camp dels Ninots.

Dins del BCIN hi ha diferents categories: monument històric, conjunt històric, jardí històric, lloc històric, zona d'interès etnològic, zona arqueològica i zona paleontològica.

Llevat del Camp dels Ninots, que és zona paleontològica, els altres quatre BCIN de Caldes estan dins de la categoria de monument històric.

Altres figures de protecció són els Béns Culturals d'Interès Local (BCIL), que declara l'Ajuntament en els municipis de més de 5.000 habitants o el Consell Comarcal en la resta, i els Espais de Protecció Arqueològica (EPA), que s'aplica a tots aquells espais on s'han localitzat restes arqueològiques. Finalment, l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic Català inclou tots aquells elements amb valor arquitectònic, històric o artístic de rellevància.

A més dels 5 BCIN, 73 elements conformen el llarg llistat de patrimoni arquitectònic de Caldes de Malavella, que va des de les esglésies i ermites fins al ric conjunt de patrimoni modernista del nucli,

passant per tot un seguit de masies i de cases del nucli antic. Pel que fa al patrimoni arqueològic, a dia d'avui consten en l'Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya 32 jaciments caldens, pertanyents a totes les èpoques, des de la prehistòria fins a l'edat moderna. ■

Emma Llach i Joan Llinàs

Atri Cultura i Patrimoni SLU
C. Nou, núm.60, 2n
17455 Caldes de Malavella
Tel. 972 470 735 / 620 969 762
info@atri.cat
www.atri.cat

Mots encreuats

HORIZONTALS:

1.- Excel·lent, molt bo. 50. Potassi. **2.-** Vocal. Conjunt de veles d'una nau. **3.-** Part de la mà. Empleat subaltern encarregat del servei de sessions d'un tribunal, de certes assemblees, etc. **4.-** Persona que obra amb poc seny. Edifici destinat a servir d'habitació humana. **5.-** D'una manera efímera. **6.-** Guerra. Voltor en Bable. **7.-** Pronom personal, segona persona singular. Ganes de dormir. U Romà. Necessitat de beure. **8.-** Que té molts diners. Relatiu a la congregació fundada per sant Gaietà. Afirmació. **9.-** Bon resultat, manera favorable de sortir un negoci, una empresa, etc. Natural de Sèrbia. Milè Romà. **10.-** Estimar. Curs d'aigua. **11.-** Procés patològic dels ganglis. Mestre o doctor de la llei jueva. **12.-** Relatiu o pertanyent a la base. Part d'una casa, d'una habitació, que la limita per dalt. Expressió usada per a cridar l'atenció a algú, al revés.

VERTICALS:

1.- FOTO. Prefix que significa 'allunyament', 'separació'. **2.-** Afluïxament. **3.-** Binary Information File. Caps d'una corda. **4.-** Oxigen. Domàs. Tabac conreat al Pirineu, especialment a Andorra. **5.-** Goleta els arbres de la qual tenen tots la mateixa alçària i només va aparellada amb veles de tall. **6.-** Vintena lletra de l'alfabet català. Natural de Torí. sofre. **7.-** Quatre romà. Tribunal Ambiental Administratiu. Relatiu a l'aire. **8.-** Pertanyent a mi. Desena de les consonant de l'alfabet català. Metall de transició que ocorre en alguns minerals rars juntament amb alguns lantànids. Vocal. **9.-** Societat literària o recreativa, on es donen lectures, conferències, etc. Habitants de l'antiga regió caucàsica d'Ibèria. **10.-** Productes que faciliten l'evacuació dels excrements. Encès d'ira. **11.-** Persones que ensenyen. Nom d'un mètode terapèutic per a nens amb discapacitat. **12.-** Potassi. Déu del Sol a la mitologia egípcia. Forma originària d'un mot. Expressió usada per a cridar l'atenció a algú, al revés.

Estigues al dia de tot el que passa a **Caldes!**

Connecta't!

www.caldesdemalavella.cat

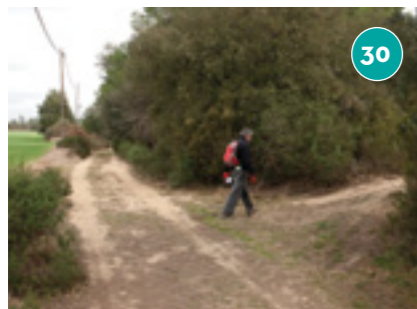
facebook.com/AjCaldesMalavella twitter.com/AjCMalavella

Ruta de Santa Seclina i de les 11 basses per corriols

Guia: Antoni Mas · Ressenya i fotos: Albert Torrent · Mapa: David del Río

Reprenem l'excursió en el punt en què l'havíem deixat, a prop de Can Matetes. En aquest número passarem per les 9 basses que ens falten: la de Can Caldes, la de Mas Andreu, la de l'Orri, la de Can Xiberta, les dues de Can Mir, la de Can Figueres, la de Can Roig i la de Can Rufí.

• **2h 35 min:** Tenim com a referència un camp gran i allargassat a mà esquerra. Més o menys a la meitat, ens desviem a la dreta per prendre un camí (foto 30) que en portarà a la bassa de Can Caldes (foto 31).

• **2h 49 min:** Arribem a una desviació, a mà esquerra (foto 35). L'agafem i de seguida veiem un corriol poc marcat a mà esquerra que prenem (foto 36) i que ens duu a la bassa de Mas Andreu (foto 37). Tornem pel mateix corriol i tornats a la pista, l'agafem cap a l'esquerra.

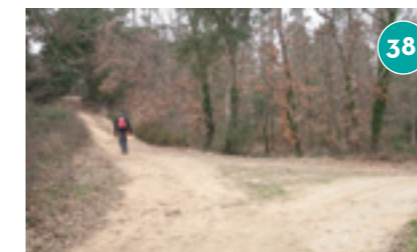
• **2h 36 min:** Fem la intenció de tornar pel mateix camí però només de deixar la bassa, prenem un camí a mà dreta (foto 32). Tenim camps a mà dreta i veiem una casa al fons. És Can Caldes (33).

• **2h 39 min:** Agafem un camí a l'esquerra, que volta la finca i que passa per darrera de la casa (2h 44 min). Continuem pel camí deixant un ramal a mà dreta (2h 46 min, foto 34).

• **2h 57 min:** Arribem a una bifurcació i ens decantem pel camí de l'esquerra que fa pujada (foto 38) fins arribar ràpidament a la pista que cap a l'esquerra ens portaria a Can Matetes. Seguint-la uns pocs metres veurem, a mà esquerra la bassa de Mas Orri (foto 39). Un cop vista, reculem i baixem per la pista principal, deixant a la dreta el camí per on hem pujat.

• **3h 10 min:** Arribem a la bassa de Can Xiberta (foto 42). La voregem i deixem un camí a mà dreta (foto 43) que faria dreuera en la ruta que volem fer. Continuem pel camí principal que puja i és pedregós, deixant un altre camí a mà dreta.

• **3h 00 min:** Deixem a la dreta un camí que enllaçaria amb el camí per on hem vingut i tot just després prenem la pista de l'esquerra (foto 40) que ens porta a Can Xiberta (3h 05 min).

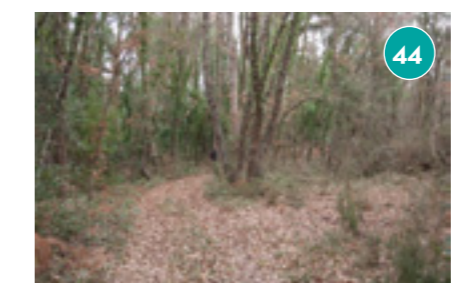

• **3h 05 min:** Passem per davant de l'era de la casa i ens decantem en diagonal cap a l'esquerra per un camí que té un gran suro al marge (foto 41).

• **3h 20 min:** El camí baixa entre arbustos baixos i acaba girant a mà dreta.

• **3h 26 min:** Arribem a una bonica roureda (foto 44) i anem seguint el camí gaudint de la frondositat del bosc.

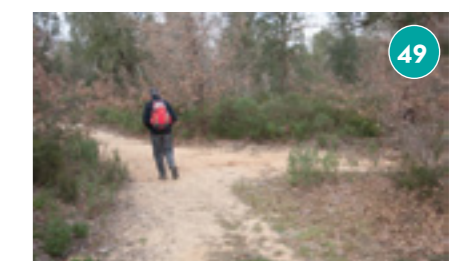
• **3h 36 min:** Tenim al davant un camí que a la dreta ens portaria a la bassa de Can Xiberta (és el que sortia de la mateixa bassa i abans no hem agafat per passar per la roureda. (Vegeu la foto 43). En aquesta ocasió, prenem el camí a l'esquerra (foto 45) que travessa la riera Llandric. Al davant veiem la casa de Can Mir. No hi anem sinó que ens desviem a l'esquerra (foto 46) per un camí que va paral·lel al camí de la roureda per on hem vingut anteriorment.

• **3h 45 min:** El camí deixa el camp i fa un revolt a la dreta. Deixem el camí que va recte i ens decantem cap a la dreta (foto 47) i de seguida arribem a la bassa gran de can Mir (foto 48) i la voregem.

• **3h 51 min:** Agafem un camí entre suros i roures que en deixa un altre a mà dreta (foto 49). Desembocuem a una pista (foto 50) i la seguim a la dreta en direcció a la casa de Can Mir que veiem al davant. No hi arribem sinó que ens desviem per un camí a mà esquerra (foto 51).

50

► **4h 08 min:** En la desviación, ens decantem pel camí de la dreta (foto 55) i en un minut travessem un camí que ens creua i continuem rectes per un corriol poc marcat que pot passar desapercbut. Com a referència, ens fixem que passem pel costat d'un petit mur d'obra (foto 56).

51

► **3h 58 min:** Arribem a la bassa de Can Mir petita (foto 52), envoltada d'arbres a la vora. La deixem i ens decantem cap a la dreta per arribar fins a la bassa de Can Figueres amb el seu característic illot al mig (foto 53). Passada la bassa agafem un camí a mà dreta que al cap d'uns metres veiem que està tancat al pas de cotxes amb una cadena (4h 03 min).

52

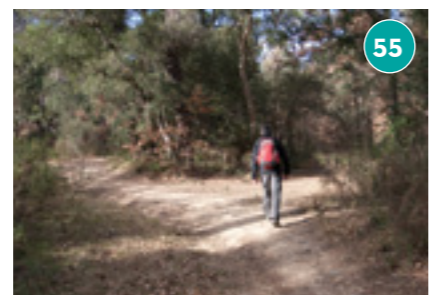

53

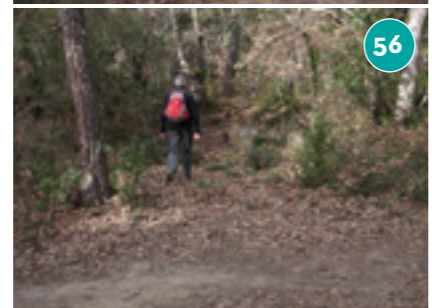
► **4h 03 min:** De seguida deixem la pista que ens portaria a la carretera de Llagostera i agafem la que a mà esquerra ens porta cap a la roureda de Can Roig (foto 54).

54

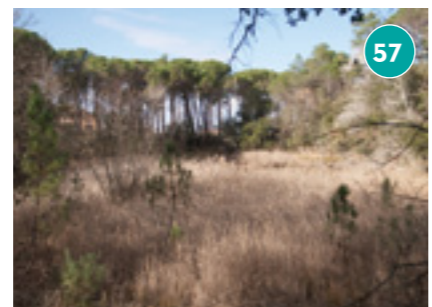

55

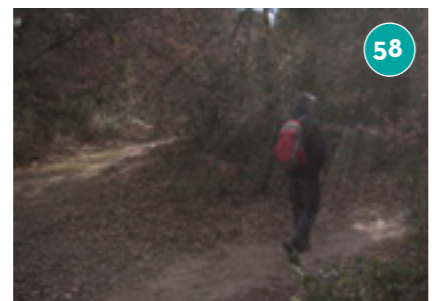
56

► **4h 11 min:** Arribem a la Bassa de can Roig (foto 57) i reculem pel mateix corriol d'anada.

57

► **4h 14 min:** Quan sortim del corriol, agafem el camí cap a la dreta (foto 58) i continuant endavant deixem enrere un conjunt de bonics suros (foto 59).

58

59

► **4h 19 min:** El camí s'acaba i ens condueix a Aigües Bones (foto 60). Continuem pel carrer Pla de l'Estany, que tenim just al davant.

60

► **4h 24 min:** Prenem el carrer Maresme (mà esquerra) seguint la ruta termal ja fins a Caldes pel camí asfaltat que passa pel cementiri (foto 61).

61

► **4h 33 min:** Arribem a l'última bassa i la més coneguda, la de Can Rufí (foto 62). Just a l'alçada de al rambla d'en Rufí i a la rambla de Recoilons (4h 38 min), punt de partida de la ruta.

62

Autor: Albert Torrent. Moment de la representació de la dansa de la Festa de la Malavella.

Si t'agrada fer fotos i en tens alguna sobre Caldes, fes-nos-la arribar a aquae@caldesdemalavella.cat, juntament amb el teu nom i cognoms i una breu descripció de la foto. Pot ser d'activitats que es celebren a Caldes, de natura, d'edificis... D'entre les que rebem, en triarem una per col·locar-la a l'última pàgina de la revista!

**CALDES
DE
MALAVELLA**